

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

١_ م. أسو نريمان سبحان

قسم التاريخ، كلية التربية، جامعة گهريمان ، كلار، كردستان، العراق.

aso.subhany@garmian.edu.krd

٢_ أ.د. كهيوان نازاد ئهنوهر

قسم التاريخ، كلية العلوم الإنسانية، جامعة السليمانية، السليمانية، العراق.

Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq

الكلمات المفتاحية: أبو حنيفة الدينوري، ابن خلكان، الرؤية، الخليفة الأمويون.

كيفية اقتباس البحث

سبحان ، أسو نريمان ، كهيوان نازاد ئهنوهر ، رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً ،مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، حزيران ٢٠٢٦، المجلد: ١٦، العدد: ٦ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

Registered مسجلة في

ROAD

Indexed مفهرسة في

IASJ

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة
الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

The Perspectives of Medieval Kurdish Historians on the Umayyad Caliphs: Selected Case Studies of Abu Hanifa al-Dinawari and Ibn Khallikan

Lecturer: Aso Nariman Subhan
Department of History, College of Education, Garmian University,
.Kalar, Kurdistan, Iraq
aso.subhany@garmian.edu.krd

D. Keywan Azad Anwar
Department of History, College of Humanities, Sulaymaniyah
University, Sulaymaniyah, Iraq
Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq

Keywords : Abu Hanifa, Ibn Khallikan, Perspective, Caliph, Umayyad.

How To Cite This Article

Subhan , Aso Nariman ,Keywan Azad Anwar ,The Perspectives of Medieval Kurdish Historians on the Umayyad Caliphs: Selected Case Studies of Abu Hanifa al-Dinawari and Ibn Khallikan ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, june 2026,Volume:16,Issue 6.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](#)

Abstract

This research aims to examine and analyze the views and perspectives of two prominent medieval Kurdish historians, Abu Hanifa al-Dinawari and Ibn Khallikan, particularly concerning their stances and approaches toward the history of the Umayyad state and its caliphs.

The study is divided into two main sections. The first section is dedicated to Abu Hanifa al-Dinawari and an analysis of the texts from his book, *Al-Akhbar al-Tiwal*. The research concludes that, despite allegations of Shi'ism leveled against him by some sources, al-Dinawari maintained a degree of neutrality in narrating sensitive events—such as the killing of

Husayn ibn Ali and the conflicts between the Umayyads and the Alids. He transmitted these events as historical occurrences rather than through a lens of sectarian emotion; he even avoided narrating the details of certain events, such as the atrocities committed by the army of Yazid ibn Mu'awiya in Medina. However, his narratives display an inclination toward the Abbasids; he highlighted the corruption and oppression of Umayyad governors in Khurasan, which has been interpreted as a form of justification and legitimization for the Abbasid Revolution.

The second section focuses on Ibn Khallikan and his famous book, *Wafayat al-A'yan*. The study reveals that due to the biographical nature of his work, Ibn Khallikan paid less attention to the details of the political history of the caliphs, largely overlooking them unless necessary to clarify the biography of another figure. Unlike al-Dinawari, Ibn Khallikan's view of the Umayyads was more lenient. He showed respect for caliphs such as Umar ibn Abd al-Aziz, even using the honorific phrase "(may Allah be pleased with him)" when referring to him. Nevertheless, this religious and personal sentiment did not prevent him from recording the tyranny of certain caliphs, such as Walid ibn Yazid, or the killing of Marwan II. Overall, the research highlights the differences in methodology and intellectual orientation between the two historians in their narration of events during the Umayyad Caliphate.

ملخص

تتناول هذه الدراسة بالقراءة والتحليل الرؤية التاريخية لاثنتين من أبرز أعلام التأريخ الكرد في العصور الوسطى، وهما (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان)، مع التركيز على مواقفهما المنهجية في التعاطي مع تاريخ الدولة الأموية وسير خلفائها.

وقد قُسم البحث إلى قسمين رئيسيين: القسم الأول: خُصص لأبي حنيفة الدينوري وتحليل نصوص كتابه (الأخبار الطوال). وقد توصلت الدراسة إلى أنّ الدينوري -رغم نسبته إلى التشيع في بعض المصادر- قد التزم قدراً عالياً من الموضوعية والتجرد في سرد الأحداث المفصلة؛ مثل مقتل (الحسين بن علي) والصراع الأموي العلوي، مبتعداً عن الشحن المذهبي، بل إنه تحاشى ذكر تفاصيل بعض الوقائع، كتجاوزات جيش (يزيد بن معاوية) في (المدينة المنورة). وفي المقابل، رصدت الدراسة ميلاً سياسياً لديه نحو العباسيين من خلال تسليط الضوء على مظالم الولاة الأمويين في خراسان، ما فُسّر كسعي لإضفاء الشرعية التاريخية على الدعوة العباسية.

القسم الثاني: تناول ابن خلكان وكتابه (وفيات الأعيان)، حيث تبين أنّ الطبيعة "السيرة" للمؤلف جعلته لا يفرد تراجم مستقلة لمعظم الخلفاء إلا لضرورة إيضاحية. وعلى نقض

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

الدينوري، اتسمت نظرة ابن خلكان للأمويين باللين والتقدير، خاصة لنموذج (عمر بن عبد العزيز)، ومع ذلك، لم يمنعه إنصافه التاريخي من نقل مظاهر استبداد خلفاء آخرين ك(الوليد بن يزيد). ويخلص البحث إلى تبيان التباين المنهجي بين المؤرخ الموسوعي والمؤرخ البيوغرافي في قراءة العصر الأموي.

ديد و تێروانی ئی میژوونوو سانی کورد له میژووی سهده کانی ناوهراست بۆ خهلیفه کانی ئومهوی؛ تێروانی (ئهبو حهنیفه دینهوهری) و (ئیبین خهلهکان) به نموونه ١- م. أسو نریمان سبحان، بهشی میژوو، کۆلیجی پهروهرده، زانکۆی گهرمیان، کهلار، کوردستان، عێراق.

ئیمهیل: aso.subhany@garmian.edu.krd

ژ: ٧٧١٩٤٧٤٤٦٤

٢- پ.د. کهیوان ئازاد ئه نوهر، بهشی میژوو، کۆلیجی زانسته مروڤایه تیه کانی، زانکۆی سلیمانی، سلیمانی، عێراق.

ئیمهیل: Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq

ژ: ٧٧٠١٤٢٠٣٨٣

پوختهی توێژینهوه

ئهم توێژینهوهیه ههول دهدات خۆتندنهوه و شیکردنهوه بۆ دید و تێروانی دوو میژوونووسی دیاری کورد له میژووی سهده کانی ناوهراستدا بکات، که ئهوانیش (ئهبو حهنیفه دینهوهری) و (ئیبین خهلهکان)؛ به مه بهستی ناسینی ههلوێست و میتۆدی مامهله کردنیان له گهڵ میژووی دهولهتی ئهمهوی و خهلیفهکانیان.

توێژینهوه که بۆ دوو بهشی سه رهکی دابهشکراوه: بهشی یه کهم: ته رخانکراوه بۆ دینهوهری و شیکردنهوهی دهقه کانی کتیی (الأخبار الطوال). توێژینهوه که بهو ئه نجامه گه یشتوو که (دینهوهری) سه ره رای ئه وهی له لایه ن هه ندیک سه رچاوه وه به (شیعه گه رای) تۆمه تبار کراوه، به لام له گێرانه وهی رووداوه هه ستیاره کانی وه ک کوژرانی (حسینی کوری عه لی) و مملانی (ئومه وی و عه له و بیه کانی) دا، تا رادهیه کی زۆر بابه تییبوونی نواندوو. ته نانهت بۆ پاراستنی بێلایه نی، خۆی له گێرانه وهی ورده کاری هه ندیک رووداوی وه ک خراپه کارییه کانی سوپای (یه زیدی کوری مو عاویه) له (مه دینه) به دوور گرتوو. له گهڵ ئه وه شدا، مه یلی سیاسیی ناوبراو بۆ لای (عه باسییه کانی) له رێگه ی زه ککردنه وهی سته می والیه ئومه و بیه کانی له (خۆراسان) ده رده که ویت، که وه ک جوړیک له ره واییه خشین به شوړشی (عه باسییه کانی) لیکده درێته وه.

بهشی دووهم: تایبه ته به ئیبین (خه له کانی) و کتیی (وفیات الأعیان). توێژینه وه که ده ریخستوو که به هۆی سروشتی کتیه که یه وه که له جوړی (ژياننامه نووسی) به، ئیبین خه له کانی که متر بایه خی به میژووی سیاسیی خه لیفه کانی داوه. تێروانی ئه و بۆ (ئومه و بیه کانی) به راورد به دینه وهری "نه رمتر" بووه؛ به جوړیک رێژنکی زۆری بۆ خه لیفه (عومه ری کوری عه بدولعه زیز) هه بووه، به لام ئه مه رێگر نه بووه له گواستنه وهی سته مکارییه کانی (وه لیدی کوری یه زید)، له

کۆتاییدا توێژینهوه که جیاوازی نیوان قوتابخانهی میژووی (گشتی) و قوتابخانهی (ژیاننامه نووسی) له ههڵسهنگاندنی سهردهی ئومه ویدا به دهرده که ویت.

کلیله وشه: ئه بو حه نیفه ی دینه وهری، ئیبن خه له کان، تیروانی، خه لیفه، ئومه وی. پێشه کی

میژوونووسانی کورد رۆلێکی دیار و کاریگه ریان له تۆمارکردن و گێڕانه وهی میژووی شارستانییه تی ئیسلامیدا هه بووه، به جۆریک به ره مه کانیا ن بوونه ته سه رچاوه ی سه ره کی بۆ تیگه یشتن له قو ناغه گرنگه کانی میژوو. له م نێوه نده دا هه ریه ک له (ئه بو حه نیفه ی دینه وهری) و (ئیبن خه له کان) وه ک دوو نموونه ی بالای میژوونووسی کورد له سه ده کانی ناوه راستدا ده رکه وتوون، سه ره رای جیاوازی شیواز و سه رده مه که یان، هه ریه که یان دیدگای تایبه تی خۆیان بۆ رووداوه سیاسیه کانی ده ولته تی ئومه وی و خه لیفه کانی هه بووه.

کێشه ی توێژینه وه:

کێشه ی ئه م توێژینه وهیه له وه دا خۆی ده بی نیتته وه؛ که ئایا پاشخانه فکری و مه زه به ی و نه ته وه ییه کانی ئه م دوو میژوونووسه تاوه کو چه ند کاریگه ریا ن له سه ر شیوازی گێڕانه وه و هه لسه نگاندنیا ن بۆ میژووی خه لیفه ئومه ویه کان هه بووه؟ هه روه ها ئایا ئه و تۆمه تانه ی ئاراسته ی (دینه وهری) کراون سه باره ت به لایه نگری مه زه به ی، یا ن پشتگوێخستنی میژووی سیاس ی له لایه ن (ئیبن خه له کان) وه، تاوه کو چه ند له سه ر بنه مای به لگه نامه میژوویه کان راستن؟ هه روه ها توێژینه وه که هه ول ده دا ت وه لایه ئه م پر سیا ره ش بدا ته وه سه ر و شتی دید و تیروانیی (ئه بو حه نیفه ی دینه وهری) و (ئیبن خه له کان) بۆ خه لیفه کانی ئه مه وی چۆن بووه؟ ئایا دینه وهری له گێڕانه وه ی مملانیی (ئومه وی) و (عه له ویه کان) دا بی لایه ن بووه؟ هۆکار چی بووه ئیبن خه له کان به ده گمه ن باسی خه لیفه (ئومه ویه کان) ی کردووه و کاتیکیش باسی کردوون، به چ ده سه ته واژه یه ک ناوی هیناون؟

ئامانجی توێژینه وه:

ئامانجی توێژینه وه که خۆی له ده رخستنی رێیازی هه ریه ک له (دینه وهری) و (ئیبن خه له کان) و مامه له کردن له گه ل میژووی ئومه وی و ساغکردنه وه ی راستی و دروستی ئه و بۆچوونا نه ی باس له لایه نگری یا ن دژایه تی ئه م دوو میژوونووسه ده که ن بۆ ده سه لاتی ئومه وی ده بی نیتته وه، ئه مه سه ره رای شیوازی میژووی گشتی لای (دینه وهری) له گه ل شیوازی ژیا نامه لای (ئیبن خه له کان) له تۆمارکردنی هه مان قو ناغی میژوویدا دهرده که ویت.

گرنگی توێژینه وه:

گرنگی ئه م توێژینه وهیه له وه دا یه، تیشک ده خاته سه ر به شداری هزری میژوونووسانی کورد له خوتنده وه ی میژووی ئیسلامیدا، هه روه ها هه لسه نگاندنێکی نوێ بۆ دوو سه رچاوه ی بنه ره تی له کتێبخانه ی ئیسلامی وه ک (الأخبار الطوال) و (وفیات الأعیان) ده کات، به مه ش یارمه تیده ر ده بێت بۆ توێژه ران تاوه کو باشتر له ئاراسته فکریه کانی پشت نووسینه وه ی میژووی ئه م دوو میژوونووسه تی بگه ن.

میتۆدی توێژینه وه:

له ئاماده کردنی ئه م توێژینه وهیه دا پهیره وه له (میتۆدی میژووی شیکاری و به راوردکاری) کراوه. ئه مه ش له رێگه ی گه رانه وه بۆ ده قه ره سه نه کانی هه ردوو میژوونووس، هه لێنجانی

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

گێڕانهوه کانیان، شیکردنهوهی ناوهڕۆکه کانیان، پاشان بهراوردکردنیان له گهڵ سهرحاوه میژووویه کانی دیکه ی ئه وه سهردهمه.

پێکهاتهی توێژینهوه:

توێژینهوه که دابهشکراوه بۆ دوو بهشی سههرکی، بهشی یه کهم: تهرخان کراوه بۆ دید و تێروانی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری) بۆ خه لیفه کانی (ئومه وی)، که خۆی له دوو ته وهردا ده بینیته وه (ژیاننامه ی دینه وه ری، و خوێندنه وه ی کتیی (الأخبار الطوال) بۆ ده سه لاتی (ئومه وی). بهشی دووهم: تایبه ته به دید و تێروانی (ئین خه له کان) بۆ خه لیفه کانی (ئومه وی)، ئه مێش دوو ته وهر له خو ده گریت (ژیاننامه ی ئین خه له کان و شیکردنه وه ی هه لۆیسته کانی له کتیی (وفیات الأعیان) به رامبه ر خه لیفه کانیان).

سهرحاوه گرنگه کانی توێژینهوه:

توێژینهوه که پشتی به چه نندین سهرحاوه ی ره سه ن به ستوه، دیارترینیان (الأخبار الطوال) ی دینه وه ری. (وفیات الأعیان وأنباء أبناء الزمان) ی (ئین خه له کان). (تاریخ الأمم والملوک) ی (ته به ری). (معجم الأدباء) ی (یا قوتی حه مه وی). (مروج الذهب) ی (مه سه ودی).

١- دید و تێروانی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری) بۆ خه لیفه کانی ئومه وی

١-١ کورته یه ک له سه ر ژیا نی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری)

(ئه بو حه نیفه) ناوی ته وای (ئه حمه د کوری داود کوری وه ننده، نازناوی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری) یه (یا قوت الحموی، ١٩٩٣، ج ١، ص ٢٥٨؛ الصفدی، ٢٠٠٠، ج ٦، ص ٢٣٣)، مامۆستای (زمان و ریزمان و ئەندازیاری و ژمیریاری) بووه، ئەمه جگه له وه ی گێره ره وه یه کی متمانه پیکراو بووه (ابن النديم، ٢٠٠٩، مج ١، ص ٢٣٨؛ السيوطی، ١٩٦٤، ج ١، ط ١، ص ٣٠٦)، (ته ميم ئەلداری) له کتیی (الطبقات السنية في تراجم الحنفية) سه رسام بووه یی، ئه وه ش به حوکمی شاره زا بوونی له زۆریک له زانسته کاند، له وانه ش (رووه کناسی، فه له کناسی، ریزمان، زمان، ئەندازه یی و ئەو زانستانه ی پێشتر ئاماژه مان پێدا (بروانه: ١٩٨٣، ج ١، ص ٣٤٧-٣٥٠).

ناوبراو له شاری (دینه وهر) ^(١) له ناوچه ی (کرماشان) له دایک بووه، زۆرینه ی زۆری گێره ره وه کان باسیان له سالی له دایک بوونی نه کردووه، ئه وه نده یان نووسیوو له سه ره تای سه ده یی سی کۆچی (نۆیه می زایی) له دایک بووه (الشهابی، مصطفی، ١٩٥١، ج ٣، مجلد ٢٦، ص ٣٤٨)، بۆیه ریککه وتی له دایک بوونی به نادیا ری ماوه ته وه. (ئه لبه یاتی) له ماسته رنامه که ی به ناوی (أبو حنيفة الدينوري منهجه وموارده في كتابه الأخبار الطوال) وه ک خۆی ئاماژه ی پیکردووه و هه وتی داوه ریککه وتی ریزه ی بۆ له دایک بوونی دابنیت، ئه مه ش له به ر روشنای ژیا نی مامۆستاکانی و سه فه ره کانی بۆ کاری زانست، له ئەنجامدا سالانی نیوان (٢٠٥-٢١٠/ک-٨٢٠-٨٢٥ز) به سالی له دایک بوونی تو مار کردووه (بروانه: ٢٠٠٢، ص ٥٧-٥٩)، سه باره ت به سالی مردنیشی بیروبوو چوونی جیاواز هه یه، له وانه سالانی (٢٨١ک) (بروانه: الصفدی، ٢٠٠٠، ج ٦، ص ٢٣٣)، (٢٨٢ک) (بروانه: البغدادی، ١٩٩٧، ص ٥٤)، (٢٨٦ک) (بروانه: الفيروزبادی، ٢٠٠٠، ص ٧٣)، (٢٩٠ک) و تراوه (بروانه: السيوطی، ١٩٦٤، ج ١، ص ٣٠٦؛ الأدنه وی، ١٩٩٧، ص ٤٢)، به لām زۆرینه سالی (٢٨٢ک/٨٩٥ز) به راست زانیوه.

تهنانهت (ياقوتى حه‌مه‌وى) و (قفطى) رۆژى مردنیشیان دیارى کردوو، هه‌روه‌ک ئاماژه‌یان به‌وه‌کردوو (ئه‌بو‌حه‌نیفه) له‌ شه‌وى (دوو‌شه‌مه‌مه) چوار رۆژى ماوه‌ بۆ (جومادى یه‌که‌مه‌) سالى (٢٨٢ک) به‌رامبه‌ر به‌ (یولیو) سالى (٨٩٥ز) کۆچى دواى کردوو (بروانه‌: معجم الأدباء، ج١، ص٧٩؛ القفطى، ١٩٧٨، ص٧٨).

(ئه‌بو‌حه‌نیفه) یه‌کێک بووه‌ له‌ دیارترین زانایانى موسلمانان و له‌ (کوفه‌) و (به‌سه‌ره‌) له‌ژێر ده‌ستى زانای وه‌ک (ئین ئه‌لساکیت)^(١) فێربوو و خوێندویه‌تى (ابن النديم، ٢٠٠٩، مج١، ص٢٣٨؛ القفطى، ١٩٨٦، ج١، ص٧٦). و سه‌ردانى زۆر ناوچه‌ى کردوو. ژيانیشى به‌ لیکۆلینه‌وه‌ و نووسین و وانه‌وتنه‌وه‌ به‌سه‌ر بردوو، له‌ شارى (ئیسفه‌هان) زانستى فه‌له‌کناسى خوێندوو، ئه‌مه‌ش دواى ئه‌وه‌ى له‌ سالى (٢٣٥ک/٨٤٩ز) رووى له‌ (ئیسفه‌هان) کردوو و بۆ ماوه‌یه‌ک له‌وى ژیاوه‌ و له‌ چاودێریکردنى ئه‌ستێره‌کاندا کارى کردوو (عبدالله، ٢٠١٨، ص٢٣). هه‌روه‌ها رۆشتۆته‌ ناوچه‌کانى (شام) و (نه‌جد) و (حیجاز) و (فه‌له‌ستین)، سه‌ردانى ناوچه‌کانى (یه‌مه‌ن) و (به‌حه‌رین) و (عومان) ی کردوو (البیاتی، ٢٠٠٢، ص٦٨)، (عه‌بدولیه‌حمان ئه‌بوله‌سین ئه‌لسوفى) فه‌له‌کناسى به‌ناوبانگ که‌ له‌ سالى (٣٧٦ک/٩٨٦ز) کۆچى دواى کردوو، باسێ له‌وه‌ کردوو که‌ له‌ (دینه‌وه‌ر) ئه‌و ماله‌ى بینویه‌ (ئه‌بو‌حه‌نیفه) سالانێکى زۆر بۆ چاودێرى ئه‌ستێره‌کان و لیکۆلینه‌وه‌ له‌کارى فه‌له‌کناسى کارى تیدا کردوو (الشهابى، ١٩٥١، ج٣، مجلد ٢٦، ص٣٥٠؛ عبدالله، ٢٠١٨، ص٢٣-٢٤).

له‌ بواری نووسیندا (ئه‌بو‌حه‌نیفه) خاوه‌نى به‌ره‌مه‌مێکى زۆره‌ له‌وانه‌ (الفصاحة، الأنواء، القبلة، حساب الدور، الوصايا، الجبر والمقابله، إصلاح المنطق، النبات، تفسیر القرآن له‌ سیازده به‌رگدا (ابن النديم، ٢٠٠٩، مج١، ص٢٣٨؛ الزکلی، ٢٠٠٢، ج١، ص١٢٣)، الجمع والتفریق، الأخبار الطوال، نوادر الجبر، الکسوف و کتیبى الرد على الأصبهانی) (الصفدى، ٢٠٠٠، ج٦، ط١، ص٢٣٤؛ التمیمى الدارى، ١٩٨٣، ج١، ص٣٥٠؛ الفیروزابادى، ٢٠٠٠، ص٧٣)، هه‌روه‌ها به‌ره‌مه‌کانى (الباه، ما تلحن فيه العامة، الشعر و الشعراء، البحث فى حساب الهند، البلدان) (الصفدى، ٢٠٠٠، ج٦، ط١، ص٢٣٤؛ التمیمى الدارى، ١٩٨٣، ج١، ص٣٥٠؛ الفیروزابادى، ٢٠٠٠، ص٧٣). له‌ نێو هه‌موو به‌ره‌مه‌کانى زیاتر کتیبه‌کانى (النبات و اخبار الطوال) به‌ناوبانگن و زۆرترین قسه‌یان له‌باره‌وه‌ کراوه‌.

هه‌روه‌ک (ئه‌لبه‌یاتى) ئاماژه‌ى پێکردوو (ئه‌بو‌حه‌نیفه‌ى دینه‌وه‌رى) یه‌که‌مین زانای ڕووه‌کناسى موسلمانان بووه‌، هه‌ربۆیه‌ به‌ دامه‌زرینه‌رى زانستى ڕووه‌کناسى له‌ جیهانى ئیسلامیدا دانراوه‌ (٢٠٠٢، ص٩٤-٩٦)، یه‌کێک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ گرنگه‌کانى کتیبى (النبات) یش ئه‌وه‌یه‌ ڕووه‌که‌کانى به‌شیوه‌یه‌کى ورد ناساندوه‌ و پێناسه‌یانى کردوو. ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر بانه‌ماى زمانه‌وانى و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانى ڕووه‌که‌که‌ و سووده‌کانى، ئه‌مه‌ و جگه‌ له‌وه‌ى شوێنى چاندن و به‌ره‌مه‌ى ڕووه‌که‌کانیشى دیارى کردوو (بروانه‌: عزیزان، ٢٠١١، مج١، العدد ١٦، ص١٩٥-٢٠٨).

ئه‌و کتیبه‌ى (دینه‌وه‌رى) وه‌ک ئاماژه‌ى پێکراوه‌، له‌ (شه‌ش) به‌رگ پێک هاتوو، به‌لام ته‌نیا به‌رگى (پینجه‌مه‌) ی کتیبه‌که‌ ماوه‌، هه‌روه‌ک (برنه‌ارد لفین) له‌ پێشه‌کى کتیبه‌که‌ى (النبات) ی (ئه‌بو‌حه‌نیفه‌) ئاماژه‌ى پێکردوو، ئیستا ئه‌م به‌رگه‌ له‌ کتیبخانه‌ى زانکوى (ئه‌سته‌نبول) پارێزراوه‌ (الدينوري، ١٩٧٤، ص١). به‌یى بۆچوونى توێژه‌رى هاوچه‌رخ (موسته‌فا شه‌هابى)

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

(ئەبو حەنەیفە) پێش زۆریک لە زاناكان لە تیگەشتن لە سروشت و گەشەیی ڕووەکەکان و گرنگیان کەوتوو (١٩٥١، ج ٣، مج ٢٦، ص ٣٥٣-٣٥٤، ٣٦٤).

لە بۆاری میژوویدا؛ (دینەوهری) یەکیک لە میژوونووسە دیارەکان بوو، کە خاوەنی کتێبی (الخبار الطوال)ە، ئەم کتێبە بە باسکردنی سەر�ەمی ئادەم و نەوھەکانی دەستی پیکردوو، پاشان بە کورتی باسی پێغەمبەرای کێدوو، دواتریش چۆتە ناو میژووی فارس و پادشاکانیان (محمد، ١٤٢٧هـ، ص ٨٢٧-٨٢٦)، بە کورتی باس لە لەدایک بوونی پێغەمبەری ئیسلام و ئەرکەکەیی و ژمارەیی ئەو سالانەیی لە (مەککە) و (مەدینە) بەسەر بردوو، کێدوو، هەرۆهە باسی ڕووداوێ ناوخبیەکانی وەک سەقیفەیی بەنی ساعیدە و هەلژاردنی خەلیفە ئەبو بەکری صدیق و دواتریش شەرەکانی هەلگەراوەکانی نەکێدوو (الشمری، ٢٠١٠-٢٠١١، العدد ١٦-١٧، ص ١٥١)، بەلام باسی لە دەست بەسەر داگرتنەکانی دەسلاتی ئیسلامی لە ناوچەکانی ژیر دەسلاتی فارسەکانی کێدوو (بروانە: ٢٠٢٣، ج ١، العدد ٢٥، ص ١٢٢-١٢٤).

دوای ئەو بەس لە ناکوکییەکانی نیوان موسلمانان و شەرەکانیانی بە وردی کێدوو، لەوانە باسی کوشتنی خەلیفەیی سێیەم (عوسمانی کوری عەففان) و بەیعتدان بە (عەلیی کوری ئەبی تالیب) و پاشان وردەکاری شەری (جەمەل) و (سەففەین) و سەرھەلدانی (خەوارج)ەکان و کوشتنی خەلیفە (عەلی) لەسەر دەستی ئەوان کێدوو، پاشانیش بەیعتدان بە (حەسەنی کوری عەلی) (محمد، ١٤٢٧هـ، ص ٨٢٦).

بەوردی باسی لە ڕووداوێکانی سەر�ەمی (ئومەوی)یەکانی کێدوو، وەک کوژرانی (حسینی کوری عەلی) و دەرکەوتنی (عەبدوڵلای کوری زویر) و کوژرانی بە دەستی (ئومەوی)یەکان و سەرھەلدانی شۆرشەکانی (خەوارج) و (موختاری سەقەفی) و (عەبدولرەحمانی کوری ئەشعث) و سەرھەلدانی بانگەشەیی (عەباسی)یەکان و سەرکەوتنیان بەسەر (ئومەوی)یەکاندا کێدوو (السلي، ١٤٢٩هـ، ص ٤٦٥)، پاشان باس لە سەر�ەمی (عەباسی)یەکان تاوێکو کۆچی دوای خەلیفە (موتەسەمی کوری هارون رەشید)ی لە سالی (٢٢٧ک/٨٤٢ز) کێدوو، ئیدی لە دوای ئەم رێککەوتەو بەسەکانی کۆتایی پێ هێناو (بروانە الدینوری، ب.س، ص ١).

یەکیک لەو رەخنانەیی لەم کتێبە گیراوە سەرچاوەکانی زۆر ڕوون نین، چونکە ئەو زنجیرەیی گواستەووە لە شیوێ (تەبەری و ئیبنو لئەسیر)ی بەکارنەهێناو، لە سەرھەتای هەر بابەتیی نویدا، زۆرجار وشەیی (ئەوان گوتیان)ی بەکارهێناو (السلي، ١٤٢٩هـ، ص ٤٦٥).

لە بۆاری باوهریشدا، سەرھەری ئەوێ باس لە (حەنەیفە)بوونی کراو، کەچی تۆمەتی (شیعە)بوونی خراوەتە پال (البیاتی، ٢٠٠٢، ص ٦٠)، نووسەری کتێبی (مناھج اللغویین فی تقریر العقیدە) ئاماژەیی بەو کێدوو، (ئەبو حەنەیفە) لە کتێبەکەییو (الخبار الطوال) (شیعە)بوونی خۆی بە کومەلێک ئاماژەیی بەلگەیی دەرکستوو (محمد، ١٤٢٧هـ، ص ٨٢٦).

١-٢- تێروانیی (ئەبو حەنەیفەیی دینەوهری) بۆ خەلیفەکانی ئومەوی

لە کۆی ئەو بەرھەمانەیی (ئەبو حەنەیفەیی دینەوهری) نووسیویەتی یەک بەرھەمی تاییەتی بە میژوو لێ بەجیماو، ئەویش کتێبی (الخبار الطوال)ە، لە کۆی کتێبەکەیی و لەو چاپەیی بەرچاوی ئیمە کەوتوو و لە تیزەکەمان بەکارمان هێناو زیاتر لە (٤٠٥) لاپەرەیی،

نزيكه‌ی (١٥٠) لاپه‌ره‌ی بۆ باس كردنی ده‌وله‌تی ئومه‌وی و خه‌لیفه و به‌رپرسه‌کانی ته‌رخان کردوو، له‌ باسکردنی دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ئومه‌وی و وه‌رگرتنی ده‌سه‌لات له‌لایه‌ن (معاویه‌ی کورێ ئه‌بو سو‌فیان/٤١_٦٠_٦١١_٦٨٠ز) وه‌ک یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی ئه‌م ده‌وله‌ته‌ ده‌ستی پێ‌کردوو، باسی له‌وه‌کردوو چۆن (حه‌سه‌نی کورێ عه‌لی کورێ ئه‌بو تالیب) سازشی بۆ (معاویه) کردوو و له‌سه‌ر بنه‌مای کۆمه‌ڵێک داواکاری وازی له‌ پۆستی خه‌لافه‌ت بۆ (معاویه) هێناوه^(٣)، پاشان چۆن (حه‌سه‌ن) لایه‌نگرانی ئاگادارکردوته‌وه‌ شاری (کوفه) بۆ (معاویه) جێ به‌یێن و خۆیشی بۆ شاری (مه‌دینه) چوو، خه‌ڵکی شاره‌که‌ش به‌یعه‌تیان به‌ (معاویه) داوه‌، دوا‌ی به‌یعه‌تدانی خه‌ڵکی (کوفه) به‌ (معاویه)، (معاویه) گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ (شام) و شاره‌که‌ی بۆ (موغه‌یره‌ی کورێ شوعبه) وه‌ک والی ده‌وله‌تی ئومه‌وی به‌ جێ هێشتوو (بروانه: اخبار الطوال، ب.س، ص ٢١٨)، لێ‌ره‌وه‌ ئه‌مه‌ ده‌کاته‌ ده‌روازه‌یه‌ک بۆ باسکردنی ده‌وله‌تی ئومه‌وی و فه‌رمانه‌واکانی.

شایه‌نی باسه (ئه‌بو حه‌نیفه) له‌م رێککه‌وته‌ هه‌یج بۆ چوونیکی ده‌رنه‌برپوو، جگه‌ له‌وه‌ش به‌دواداچوونی بۆ‌ئه‌وه‌ نه‌کردوو؛ ئایا (معاویه) هه‌یج یه‌ک له‌و به‌لێنانه‌ی جێبه‌جێ‌کردوو، به‌ (حه‌سه‌نی کورێ عه‌لی) داوه‌؟ ئه‌گه‌ر بگه‌رێینه‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌کان هه‌ندیکیان به‌ وردی تیشکیان خستۆته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی (معاویه) له‌و به‌ندانه‌ی رێککه‌وته‌ که‌ لایداوه‌ و زۆرینه‌ی جێبه‌جێ نه‌کردوو^(٤).

ئه‌گه‌رچی (ئه‌بو حه‌نیفه) تۆمه‌تبار کراوه‌ به‌لایه‌نگرانی (عه‌لی کورێ ئه‌بو تالیب) و شیععه‌گه‌ری، که‌چی له‌ باسکردنی کوژرانی (حه‌جری کورێ عوده‌ی) و هاوه‌لانی، هه‌لوێستیکی ئه‌وتۆی نه‌بووه‌، هه‌روه‌ک کوژرانی که‌سیکی ئاسایی وینای کردوو، له‌ کاتیکدا (حه‌جر) یه‌کیک بووه‌ له‌ هه‌وادارانی بنه‌ماله‌ی عه‌لی و زۆر نزیکی بووه‌ له‌و بنه‌ماله‌یه‌وه‌، کوژرانه‌که‌شی هه‌ر به‌هۆی خۆش ویستنی مائباتی (عه‌لی) بووه‌ (اليعقوبي، ٢٠١٠، ج ٢، ص ١٣٩-١٤١؛ ابن الأثير، ب.س، اسد الغابة، ص ٤٦١-٤٦٢)، ته‌نانه‌ت کاتیک باس له‌ کوژرانی (حه‌جر)ی کردوو، ئاماژه‌ی به‌وه‌ داوه‌ که‌سیک چۆته‌ لای (معاویه) و ناپه‌زای ده‌ربړپوو له‌ کوژرانی (حه‌جر) و هاوه‌لانی، به‌لام (معاویه) وتوویه‌تی: من به‌نیاز بووم لێ‌یان خۆشبه‌م، به‌لام نامه‌که‌ی زیادم (مه‌به‌ستی زیاد ئین ئه‌بیه) بۆهات و ئاگاداری کردمه‌وه‌ ئه‌وان سه‌رکرده‌ی ئا‌زاوه‌ن. ته‌نانه‌ت باس له‌ کۆمه‌ڵێک شایه‌ت حاڵی کردوو، (حه‌جر) و هاوڕێکانی وه‌کو سه‌ری ئا‌زاوه‌گێڕی کوژراون (بروانه: الاخبار الطوال، ص ٢٢٣-٢٢٤).

له‌ باسی مردنی (حه‌سه‌نی کورێ عه‌لی) باسی ئه‌و راپۆچوونانه‌ی نه‌کردوو، ده‌رباره‌ی مردنه‌که‌ی وتراون و نووسراون، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رچاوه‌کانی تر باسکراوه‌، که‌ مردنی (حه‌سه‌ن) ده‌ستی (یه‌زیدی کورێ معاویه‌)ی تیدا بووه‌ (ابی الفداء، ب.س، ج ١، ص ١٨١؛ ابن کثیر، ١٩٩٧، ج ١١، ص ٢٠٨)، ته‌نانه‌ت له‌ گێڕانه‌وه‌ی تر داها‌توو ده‌ستی خودی (معاویه‌)شی تیدا بووه‌ (المسعودی، ١٩٨٨، ج ٢، ص ٢٧٩-٢٨٠؛ الاصفهانی، ١٤١٦هـ، ص ٨٠)، له‌ کاتیکدا بابه‌ته‌که‌ لای (ئه‌بو حه‌نیفه) وه‌ک هه‌ر مردنێکی ئاسایی باس کراوه‌ و هه‌یج هاوخه‌میه‌کی ده‌رنه‌برپوو بۆ مردنه‌که‌ی (بروانه: الاخبار الطوال، ص ٢٢١-٢٢٢)، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌ و ده‌بیته‌ به‌نگه‌یه‌ک، (ئه‌بو حه‌نیفه) وه‌ک شوێنکه‌وته‌ و هه‌واداری بنه‌ماله‌ی (عه‌لی کورێ ئه‌بو تالیب) ده‌رنه‌که‌وتوو، به‌جۆرێک رووداوه‌کانی تۆمارکردوو تارا‌ده‌یه‌ک له‌

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

به‌رزوه‌ندی بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و ده‌وله‌ته‌که‌یان بێت، نه‌ک ئه‌وه‌ی خاوه‌ن ئایدۆلۆجیای شیه‌ه‌گه‌ری بێت.

یه‌که‌یکێ تر له‌و نموونه‌ی تر، (ئه‌بو حه‌نیفه) و یستویه‌تی خۆی لێ لابدات هه‌ندیک رووداوی دژ به‌ بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و ده‌وله‌ته‌که‌یانه، وه‌ک باسکردنی به‌یعه‌تدان به‌ (یه‌زید) له‌سه‌ر داوا (معاویه) کاره‌که به‌ ناچاری بووه (ابن قتیبه، ١٩٩٠، ج ١، ص ٢١٢؛ المقدسی، ج ٦، ص ٧؛ الصفدی، ١٩٩١، تحفه، ص ٩٩-١٠٠)، له‌ کاتیکدا به‌ پێی رێککه‌وتنامه‌که‌ی نیوان (حه‌سه‌نی کورێ عه‌لی) و (معاویه) ده‌بوو خه‌لافه‌ت له‌ داوی (معاویه) به‌ راویژ بێت، نه‌ک پشته‌وپشت و بنه‌ماله‌ی (البلاذری، ١٩٩٦، ج ٣، ص ٢٨٧؛ الطبری، ب.س، ج ٣، ص ١٦٥؛ فضل الله، ب.س، ص ١٣٠-١٣١)، ته‌نانه‌ت (ئه‌بو حه‌نیفه) له‌ باسکردنی دانانی (یه‌زید) هه‌رئه‌وه‌نده‌ی باسکردووه؛ (معاویه) پێش مردنی داوا له‌ والیه‌کان کردووه (یه‌زید) ی کورێ له‌ شوێنی دابنرێت، کاتیکیش (معاویه) له‌ سه‌ره‌مه‌رگ بووه (یه‌زید) ی کورێ له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری (دیمه‌شق) بووه، کاتیک (یه‌زید) گه‌راوه‌ته‌وه‌ رویشته‌وته‌ مزگه‌وت، ئه‌وکات داوا له‌ خه‌لک کردووه به‌یعه‌تی پێده‌ن، بۆیه به‌یعه‌تیان پێداوه (بروانه: اخبار الطوال، ب.س، ص ٢٢٥-٢٢٦).

له‌ گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا، زۆر به‌وردی رووداوه‌کانی روشتنی (حه‌سینی کورێ عه‌لی) بۆ (مه‌که‌که) و ناردنی (موسلمی کورێ عه‌قیل) ی ئامۆزایی وه‌ک نوێنه‌ری بۆ شاری (کوفه) و کوشتنی (موسلم) له‌ لایه‌ن (عوبه‌یدلای کورێ زیاد) ی والی (به‌سه‌ره) و (کوفه)، پاشان روشتنی خودی (حه‌سینی کورێ عه‌لی) بۆ (کوفه) و کوژرانی له‌ لایه‌ن پیاوه‌کانی (عوبه‌یدلای) وه‌ به‌ وردی باسکردووه و زیاتر له‌ (سی) لاپه‌ره‌ی بۆ ئه‌م رووداوانه‌ ته‌رخان کردووه (بروانه: اخبار الطوال، ص ٢٢٩-٢٦٢).

داوا کوژرانی (حه‌سین)، (یه‌زیدی کورێ معاویه) بۆ ملکه‌چه‌کردنی خه‌لکی شاری (مه‌که‌که) که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی (عه‌بدوولای کورێ زوبییری کورێ عه‌وام) بووه (الیعقوبی، ٢٠١٠، ج ٢، ص ١٦٦؛ المقدسی، ب.س، ج ٦، ص ١٣-١٤)، هه‌روه‌ها خه‌لکی شاری (مه‌دینه) که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی (عه‌بدوولای کورێ خه‌نزله) بووه (ابن قتیبه، ١٩٩٠، ج ١، ص ٢٣٣؛ الذهبی، الاعلام، ٢٠٠٢، ج ٣، ص ٣٢٤)، سوپایه‌کی ئاراسته‌ی ئه‌و (دوو) شاره‌ کردووه، یه‌که‌یک له‌و کاره‌ قیژه‌وانانه‌ی سوپاکه‌ی (یه‌زیدی کورێ معاویه) ئه‌نجامیداوه، ئه‌تککرنی شاری (مه‌دینه) بووه له‌ لایه‌ن ئه‌م سوپایه‌وه، به‌جۆرێک وه‌ک میژوونووسان باسیان کردووه له‌و هێرشه‌دا هه‌زار کچ سکیان پێ بووه، به‌پێ ئه‌وه‌ی هاوسه‌ریان هه‌بێت (ابن الجوزی، ١٩٩٢، ج ٦، ص ١٥؛ ابن کثیر، ١٩٩٧، ج ١١، ص ٦٢١)، ته‌نانه‌ت (ئه‌بو حه‌نیفه) له‌ میژووه‌که‌یدا باسی له‌و رووداوه‌ نه‌کردووه، ئه‌گه‌رجی بابه‌تیکی ته‌رخان کردووه بۆ ئه‌و هێرشانه‌ و ملکه‌چه‌کردنی خه‌لکی ئه‌و دوو شاره‌ و باسی له‌ هه‌ندیک رووداوی تری کردووه، به‌ پێ ئه‌وه‌ی باسی تاوانه‌کانی سه‌ر شاری (مه‌دینه) و (مه‌که‌که) بکات (بروانه: اخبار الطوال، ب.س، ص ٢٦٤-٢٦٩).

یه‌که‌یکێ تر له‌و رووداوه‌ گرنگانه‌ی (ئه‌بو حه‌نیفه) له‌ میژووه‌که‌یدا باسی نه‌کردووه و خۆی لێلداوه و نه‌یویستووه باسی بکات، ئه‌وه‌یه؛ له‌ داوی مردنی (یه‌زیدی کورێ معاویه) باسی له‌ دانانی (معاویه‌ی کورێ یه‌زید- معاویه‌ی دووهم/ ٦٤٤ ز/ ٦٨٤ ز) ی نه‌کردووه^(٥)، هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه‌شی نه‌کردووه چۆن (معاویه‌ی دووهم) وازی له‌ ده‌سه‌لات هێناوه (ابن الاثیر، ١٩٨٧،

الكامل، ج ٣، ص ٤٦٨؛ النويري، ٢٠٠٤، ج ٢٠، ص ٣١٣)، بنه مالهى ئومه وبيه جورىك له بيهويان پيوه ديار بووه و رتيه ريكيان نه بووه بو حوكماني دهوله ته كه يان، تاوه كو نه وهى له ناوچه يي (جايبيه ^(٦)) لايه نگراني بنه مالهى ئومه وى له ويدا (مهروانى كورى حه كه مى كورى ئه بي عاس) يان وهك خه ليفه هه لئار دووه (ابن سعد، ب.س، ج ٧، ص ٤٥؛ ابن العمراني، ١٩٩٩، ص ٤٩). ئه وهنده هه يه پيش كويوونه وهى (جايبيه) (ئهبو حه نيفه) باسى له وه كردووه (مهروانى كورى حه كه مى) ئه وهنده بي هيو بووه، ويستويه تي به يعهت به (عه بدولاي كورى زويتر) بدات، تاوه كو نه وهى (عوبه يدلاى كورى زياد ثيبن ئه بي) ساردى كردوته وه لهو بو چوونه و پشتيوانى به يعهت پيكردي كردووه (اخبار الطوال، ب.س، ص ٢٨٥).

له باسكردي كوژراني (عه بدولاي كورى زويتر) له لايه ن (حه جاجي كورى يوسفى سه قه في) و به فهرماني (عه بدولمه ليكي كورى مهروان) خه ليفه ي دهوله تي ئومه وى له سالي (٧٣/٦٩٢ز) زور به ساده ي له سه ري دواوه وهك ههر رووداويكي ئاساي لي پروانيووه، به چهند ديترىك باسى كوژرانه كه ي كردووه ^(٧)، ئه مه له كاتيكا له ناوبردي (عه بدولا) و كوژراني ده بوو گرنگي پيبدات و به وردى باسى ئه و خراپه كاريانه ي دهوله تي ئومه وى و سوپا كه ي بكات، ههر له گه ماروي توندي ئابوورى بو ماوه ي چهند مانگيكي و برسي كردي خه لكه كه ي ^(٨) تا ده گاته به كخستى ئه ركانه كاني حه ج (البلاذري، ١٩٩٦، ج ٧، ص ١١٦؛ النويري، ٢٠٠٤، ج ٢١، ص ٨٢).

سه رباري ئه وانه ش، (عه بدولا) كه سيكي ئاساي نه بووه شوڤشيكي كورت مه وداي كرديت و دامركي نرابي ته وه، ئه و ههر له گه ل مردني (معاويه ي كورى ئه بو سوفيان) و هاتني (يه زيد) ي كورى له سالي (٦٠/٦٨٠ز) (ابن حبيب، ٢٠٠٩، بيروت، ص ٢١؛ الطبري، ١٩٨٥، استشهاد، ص ٢٩؛ الطبراني، ١٩٩٢، ص ٣٨)، ده ستى به سه ر ناوچه كاني حيجاز، به تايبه تي شاري (مه ككه) گرتبوو، تاوه كو نه و كاته ي له سالي (٧٣/٦٩٢ز) كوژراوه ئه و ناوچانه به ده ستى ئه وه وه بووه، ئه مه جگه له ده ستگرتني به سه ر ناوچه كاني عيراق بو ماويه ك و حوكماني له لايه ن (مه سه عبي كورى زويتر) ي براري تاوه كو كوشتي مه سه عب له سالي (٧١/٦٩٠ز) به ده ستى (عه بدولمه ليكي كورى مهروان) (المسعودي، ب.س، التنبيه، ص ٢٧٠-٢٧١؛ السيد، ١٩٩٨، ص ١٣٠-١٣٢)، ته نانه ت هه نديك له ميژوونووساني هاوچه رخ به هو ي ئه و ده سه لات ه فراوانه و ئه و ماوه زوره ي له ناوچه يه كي گرنگي ژي رده سه لاتي موسلمانان حوكماني تيدا كردووه به خه ليفه ي موسلمانان زانيوه ^(٩)، ئه مه له كاتيكا (ئهبو حه نيفه) فهرمانره واياني ئومه وى به خه ليفه زانيووه، به لام كاتيكي باسى (عه بدولاي كورى زويتر) ي كردووه به سولتان ناوي بردووه، نه ك خه ليفه (بروانه: اقبال الطوال، ب.س، ص ٣٠٩).

كاتيكي ديته سه ر حوكماني (عومه ري كورى عه بدولعه زيز / ٩٩-١٠١ك / ٧١٨-٧٢٠ز) سه ريپيانه باسى سه رده مه كه ي كردووه، باسى كار ه چه كه خوازه كاني ^(١٠) ئه م ده سه لاتداره ي ده وله تي ئومه وى نه كردووه، ئه مه جگه له وه ي به چهند ديترىك باس له ده سته كاريوون و مردني كردووه (بروانه: اقبال الطوال، ب.س، ص ٣٣١). باسى ئه و راو بو چوونانه ي نه كردووه، كه باس له ژه هر خوارد كردي (عومه ري كورى عه بدولعه زيز) له لايه ن خودى بنه ماله كه يه وه كراوه (الصلاي، ب.س، الخليفة الراشد، ص ٢٩٥).

له باسكردي هاتني (هيشامي كورى عه بدولمه ليكي / ١٠٥-١٢٥ك / ٧٢٤-٧٤٣ز) بو سه ر ده سه لات، راسته وخو چوته سه ر بانگه شه ي (عه باسى) يه كان دژي ده سه لاتداري تي

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

(ثومهوی) یه‌کان، هه‌روه‌ها ئاماژهی به‌وه‌کردووه، به‌هۆی نادادپه‌روه‌ری و خراپه‌کاری خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی و والی و به‌رپرسه‌کانیان، خه‌لکیکی زۆر له‌هه‌موو ناوچه‌کانی خوراسان وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌یان داوه‌ته‌وه (بروانه: اخبال الطوال، ب.س، ص ٣٣٥). له‌م ده‌برینه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وت (ئه‌بو حه‌نیفه) تاراذهیه‌ک په‌وایه‌تی داوه به‌بانگه‌شه‌ی عه‌باسیه‌کان و پشتگیری شو‌رپه‌که‌یان دژ به‌ئومه‌ویه‌کان کردووه.

(ئه‌بو حه‌نیفه) ئاماژه‌یه‌کی ئه‌وتۆی به‌خه‌لیفه‌ دواینه‌کانی وه‌ک (وه‌لیدی کوری یه‌زید/ ١٢٥_١٢٦ ک/ ٧٤٣_٧٤٤ ز) و (یه‌زیدی کوری وه‌لید/ ١٢٦ ک/ ٧٤٤_٧٤٥ ز) و (ئیه‌راهیمی کوری وه‌لید/ ١٢٦_١٢٧ ک/ ٧٤٤_٧٤٥ ز) نه‌کردووه، بۆیه سه‌رپێپانه سه‌رده‌مه‌که‌یانی باس کردووه (بروانه: ص ٣٤٧-٣٥٠). ئه‌وه‌ی تابه‌ته به‌دواین خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی (مه‌روانی کوری محه‌مه‌د/ ١٢٧_١٣٢ ک/ ٧٤٥_٧٤٩ ز) باسی ئه‌و کو‌ده‌تایه‌ی (مه‌روانی) کردووه، که به‌سه‌ر (ئیه‌راهیمی کوری وه‌لید) دا کردویه‌تی، له‌جینگه‌که‌یدا خۆی بووه به‌خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی (الیعقوبی، ٢٠١٠، ج ٢، ص ٢٦٧؛ ابن‌الع‌دیم، ١٩٩٦، ص ٢٨-٢٩).

به‌وردی باسی ئه‌وه‌ی کردووه، چۆن عه‌باسیه‌کان له‌رینگه‌ی رێکخستنه‌کانیان و سه‌رکرده سه‌ربازییه‌کانیان توانیویانه له‌ناوچه‌ی خوراسانه‌وه شو‌رپه‌که‌یان ده‌ست پێبکه‌ن و قو‌ناغ به‌قو‌ناغ ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌کان بگرن و تاوه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر دیمه‌شق و پاشان راگه‌یاندنی خه‌لافه‌تیان له‌شاری کوفه و کو‌تای هه‌ینانی به‌خه‌لافه‌تی ئومه‌وی (بروانه: ص ٣٦٠-٣٦٩).

٢_ دید و تێروانیی (ئیه‌بن خه‌له‌کان) بۆ خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی

٢_١_ کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر ژبانی (ئیه‌بن خه‌له‌کان)

(ئه‌حمه‌دی کوری محه‌مه‌دی کوری ئیه‌راهییم) ناسراو به‌ (ئیه‌بن خه‌له‌کان)، له‌سالی (٦٠٨ ک/ ١٢١١ ز) له‌ (هه‌ولێر) له‌دایک بووه (ابن‌الشعار، ج ١، ص ٣٤٥-٣٤٦؛ عبده‌الله، ١٩٩١، ص ٧٧)، له‌زانستی (ئه‌ده‌ب) و (شیع‌ر) و می‌ژووی رو‌وداوه‌کاندا زانایه‌کی ناسراو بووه (الص‌فدی، ٢٠٠٠، ج ٧، ص ٢٠١؛ العلوانی، صالح، ٢٠٢٥، مجلد (١٢)، العدد (٤٢)، ص ٩٧٦)، (ئیه‌بن شاکری ئه‌لکو‌تبی) به‌م شیویه وه‌سف و ستایشی (ئیه‌بن خه‌له‌کان) کردووه (پیاوێکی به‌فه‌زل، لیه‌هاتوو، کارزان و شاره‌زا له‌مه‌زه‌بدا، خاوه‌ن فه‌توای جوان بووه و شاره‌زاییه‌کی قو‌وڵی له‌زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌بووه، زانایه‌کی گه‌وره‌ی ئه‌ده‌ب و شیع‌ر و می‌ژووی خه‌لکی بووه، زۆر خو‌ینه‌روه‌ه و قسه‌خو‌ش و خاوه‌ن ریز و شکویه‌کی زۆر بووه، کتیی (وفیات الاعیان)ی داناوه که زۆر به‌ناوبانگه، جگه له‌وه کو‌مه‌لێک به‌ره‌می ئه‌ده‌بی تریشی هه‌یه (ابن شاکر، ١٩٧٣، ج ١، ص ١١٠).

قوتابخانه‌ی (موزه‌فه‌رییه) که له‌لایه‌ن (مه‌لیک موزه‌فه‌ردین کو‌کبه‌ری) له‌هه‌ولێر دامه‌زراره، باوکی (ئیه‌بن خه‌له‌کان) له‌وێ مامو‌ستا بووه، به‌لام هه‌ر له‌ته‌مه‌نی مندالی (ئیه‌بن خه‌له‌کان) باوکی کو‌چی دوا‌ی کردووه. وه‌ک نه‌ریتی مندا‌له‌کان له‌قوتابخانه‌ی موزه‌فه‌رییه نابراو به‌ره‌و رینگای زانست و خو‌ندن ئا‌راسته‌کراوه، بۆیه له‌قوتابخانه‌که له‌نیو زانا گه‌وره‌کاندا ماوه‌ته‌وه و سه‌رقالی خو‌ندن بووه، هاو‌رێکانی باوکی له‌شیخه‌ پایه‌به‌رزه‌کان بوون، ئه‌رکی سه‌ره‌پرشتیکردنی ئه‌ویان له‌ئه‌ستو‌گرتووه، هه‌روه‌ها (مه‌لیک موزه‌فه‌ر) یش سو‌زی خۆی پێ به‌خشیوه (السید، ٢٠٠٧، ص ١٦٧).

(ثيبين خه له كان) له دواي گه وره بوونی له (موسل) له سهر دهستی (که ماله دین ثیبین یونس) فیکه خویندیه تی و له (حه له ب) یش له سهر دهستی قازی (به هائه دین ثیبین شه داد) و که سانی دیکه زانستی و هرگرتوه (الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ب.ط، ص ۴۹۷). پاشان چۆته (میسر) و ماوه یه ک لی ماوه ته وه (الصفدی، ۲۰۰۰، ج ۷، ص ۲۰۱؛ روزنثال، ۱۹۸۳، ص ۷۶۴)، ههر له (میسر) وه کو جیگری قازی (به دره دینی سنجاری) کاری دادوه ری کردوه (الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ص ۴۹۷).

(ثیبین خه له کان) له سالی (۶۵۴/ک ۱۲۵۶ز) له شاری (قاهیره) دهستی به نووسینی کتیی (وفیات الأعیان وأنباء أبناء الزمان^(۱۱)) له چه ند به رگیگ کردوه، که نه وکات ته مه نی (۴۶) سال بووه، به لām له کاتی و هرگرتنی پۆستی دادوه ری شاری (دیمه شق) دا ناچار بووه له نووسین و ته واکردنی کتیه که ی دابیریت، جاریکی تر و له سالی (۶۷۲/ک ۱۲۷۳ز) دهستی به ته واکردنی کتیه که ی کردۆته وه، کوپیه کی ئەم کتیه تاوه کو ئیستاش له موزه خانه ی به ریتانی پارێزراوه (عبدالله، ۱۹۹۱، ص ۷۷).

(وفیات الأعیان) به یه کیک له گرنگترین و گه وره ترین کتیه کانی ژياننامه له میژووی ئیسلامیدا داده نریت و به ئینسایکلۆپیدیایه کی گه وره له کتیه کانی ژياننامه دا هه ژمار ده کریت، تیدا پۆلینی (زانایان، ئەدیبان، فه رمانره واکان، شاعیران و فه یله سوفان) و چینه کانی دیکه ی کردوه. به وردبینی و بابه تیبون له گیرانه وه ی میژووی و بابه ته کانی دیکه دا جیا ده کریت وه، شیوازی نووسهر له گیرانه وه ی راستیه کاند ده رده خه ن، به جوړیک به سه رچاوه یه کی میژووی داده نریت هیچ توێژه ریکی بواری ژياننامه ناتوانیت بی گیرانه وه بو ئەم کتیه کار بکات (العلوانی، صالح، ۲۰۲۵، ص ۹۷۶).

ناوبراوه له مانگی (زولحه جه-ئۆکتۆبه ر) ی سالی (۶۵۹/ک ۱۲۶۱ز) بو و هرگرتنی پۆستی قازی رۆشیتوه ته (شام) (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۱، ص ۵؛ الصفدی، ۲۰۰۰، ج ۷، ص ۲۰۱) (ئه لیونینی) له گیرانه وه ی رووداوه کانی سالی (۶۶۲/ک ۱۲۶۴ز) ئاماژه ی به وه کردوه (ثیبین خه له کان) قازی (دیمه شق) بوو (الیونینی، ۱۹۵۴، ج ۱، ص ۵۵۰)، له سالی (۶۶۹/ک ۱۲۷۱ز) له پۆستی قازی لادراوه و که سیکی تر له جیگه ی دانراوه، به لām دواي (حه وت) سال جاریکی تر له هه مان جیگه دانراوه ته وه، بۆیه له (میسر) وه گه راوه ته وه بو (دیمه شق) (ابن شاکر الکتبی، ۱۹۷۳، ج ۱، ص ۱۱۰-۱۱۱؛ الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ص ۴۹۷).

دواي پيشه ی دادوه ریه که ی ماوه یه ک له قوتابخانه کانی (ئه مینییه و نه جیبیییه) وانه ی وتۆته وه تاوه کو ئیواره ی رۆژی (شه ممه)، ریکه وتی (۲۶) ی (ره جه ب) ی سالی (۶۸۱ک) به رامبه ر به (۵) ی (ئۆکتۆبه ر) ی (۱۲۸۲ز) ی له هه یوانی قوتابخانه ی (نه جیبیییه) کوچی دواي کردوه، ههر له ویش به ئاماده بوونی خه لکیکی زۆر به خاک سپێردراوه (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۱، ص ۷؛ الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ص ۴۹۷).

۲_۲_ تیروانینی (ثیبین خه له کان) بو خه لیفه کانی ئومه وی

ئه گه ر تییینی بکه ین له هه موو به رگه کانی کتیی (وفیات الأعیان وأنباء أبناء الزمان) ثیبین خه له کان باسی خه لیفه کانی ئومه وی و ده وڵته که یانی نه کردوه، ئه گه رچی کتیه که ی باس له میژووی که سایه تییه دیاره کانی ناو جیهانی ئیسلامی له سه رده می پیش خوی و سه رده مه که ی خوی کردوه، ده رده که ویت به ده گمه ن نه بییت باسی که سایه تییه کی نه کرد بییت، که چی

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

به گشتی گرنگی نه داوه به ژياننامه‌ی خهليفه کانی ئيسلام. له ناو ئەو چوارچێوه‌یه‌ش به تايه‌تی خهليفه کانی ئومه‌وی، ئەوه‌ی ئيمه به‌رچاومان که‌وتوو به تهنیا باسی له (سوله‌يمانی کوری عه‌بدولمه‌لیک) کردوو و ژياننامه‌که‌ی خستۆته‌ روو (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٢، ص ٤٢٠-٤٢٦)، هه‌روه‌ها به‌ چهند دێرێکی که‌ميش ناوی (ئيبراهیمی کوری وه‌لید) ی هیناوه (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ١، ص ٤٤٣)، ده‌نا سه‌رجه‌م خهليفه‌کان مه‌گه‌ر له‌ دێرێک یان چهند دێرێک له‌ باسی ژياننامه‌ی والیه‌ی که‌ميش کی ئومه‌وی و کاربه‌ده‌ستانی ناو ده‌وله‌تی ئومه‌وی ناوی خهليفه‌یه‌کی ئومه‌وی هینابیت، به‌ جوړێک ئاماژه به‌ حوکمرانی ئەوه‌ والیه‌ بکات، که‌ له‌ سه‌رده‌می ئەو خهليفه‌یه‌ حوکمرانی کردوو. نه‌یێی پشت ئەم باس نه‌کردنه‌ی ئیبن خه‌له‌کان وه‌ک له‌ پێشه‌کی کتیبه‌که‌ی ئاماژه‌ی پیکردوو و نووسیویه‌تی “ناوی هیچ کام له‌ هاوه‌لانم نه‌بردوو ره‌زای خوايان لیبیت، هه‌روه‌ها له‌ شوینه‌ شوینکه‌وتوو کانی‌ش ره‌حمه‌تی خوايان لیبیت، مه‌گه‌ر ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بیت، که‌ خه‌لک پێویستی زۆری به‌وه‌ بووه‌ هه‌وائیان بزانیته‌، هه‌روه‌ها باسی خهليفه‌کانیشم نه‌کردوو، ئەمه‌ش به‌پشتبه‌ستن به‌وه‌ به‌ره‌مه‌ زۆرانه‌ی، که‌ له‌م بواره‌دا هه‌ن، به‌لام باسی کۆمه‌لێک له‌وه‌ که‌سایه‌تیه‌ به‌ریزانم کردوو که‌ بینوم و لیم وه‌رگرتوون، یان له‌ سه‌رده‌می مندا بوون و نه‌مینیون، بۆ ئەوه‌ی ئەوانه‌ی دوا‌ی من دین ئاگاداری بارودۆخیان بن.” (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ١، ص ٢٠)، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نیت به‌ ئەنقه‌ست خۆی له‌ نووسینه‌وه‌ی ژياننامه‌یان بواردوو، چونکه‌ به‌شێک نه‌بوون له‌ پرۆژه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی، که‌ تو‌مارکردنی ژيانی که‌سایه‌تیه‌ که‌متر ناسراوه‌ کانی میژوو ئيسلام بووه‌، وه‌کو خۆی ئاماژه‌ی پێداوه‌.

ئەگه‌ر بگه‌ڕێینه‌وه‌ بۆ سه‌ر هه‌ندێک له‌و لایه‌نانه‌ی (ئیبن خه‌له‌کان) باسی کردوون، بۆمان ده‌رده‌که‌ویت جوړێک له‌ دژایه‌تی بۆ بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و لایه‌نگه‌ری بۆ بنه‌ماله‌ی (عه‌لی کوری ئەبو‌تالیب) پێوه‌ دیاره‌، به‌ جوړێک له‌و کیشانه‌ی له‌ نیوان بنه‌ماله‌ی (عه‌لی کوری ئەبو‌تالیب) و بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی دروست بووه‌، پشتگیری بنه‌ماله‌ی (عه‌لی) کردوو، به‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ی له‌و جێگانه‌ی باسی (معاویه‌) کردوو له‌ کیشه‌ و مملانیکان وشه‌ی (رضي الله عنه) بۆ (معاویه‌) به‌کارنه‌هیناوه‌، که‌چی نه‌ک بۆ خودی (عه‌لی)، به‌لکو ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌ی بۆ برا و نه‌وه‌کانی (عه‌لی) به‌کاره‌یناوه‌ (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٦، ص ١٥٦).

یه‌کیک له‌و گفتوگو‌یانه‌ی (ئیبن خه‌له‌کان) گواستویه‌تیه‌وه‌ گفتوگو‌ی نیوان (معاویه‌) و (عه‌قیلی کوری ئەبو‌تالیب)^(١٢)ه، که‌ دوا‌ی ناکوکی (عه‌قیل) له‌ گه‌ل (عه‌لی)، (عه‌قیل) روشتۆته‌ لای (معاویه‌)^(١٣)، سه‌ره‌تا وه‌ک کارتیکی بۆ دژی (عه‌لی)، (معاویه‌) ریزی له‌ عه‌قیل گرتوو، به‌لام دوا‌ی ئەوه‌ی (عه‌لی) کوچی دوا‌ی کردوو (معاویه‌) ده‌سه‌لاتی گرتۆته‌ ده‌ست، بوونی (عه‌قیل) ی لا قورس بووه‌، بۆیه‌ ریزی لێ نه‌گرتوو، وه‌ک ئاماژه‌ی پێدراوه‌ جارێکیان له‌ دانیشتنی خه‌لکی شامدا ئایه‌تی (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ)^(١٤)ی خویندۆته‌وه‌، پاشان به‌ خه‌لکی دانیشتنه‌که‌ی وتوو: ده‌زانن ئەم (ئەبو‌له‌هه‌ب)ه‌ کێیه‌ ئەم ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر دابه‌زیوو؟ خه‌لکی شام وتیان: نه‌خێر نازانین. (معاویه‌)ش وتویه‌تی: مامی ئەمه‌یه‌ و ئاماژه‌ی به‌ (عه‌قیل) کردوو. (عه‌قیل)یش وه‌لامی (معاویه‌) داوه‌ته‌وه‌ و وتویه‌تی: ئایا ده‌زانن ژنه‌که‌ی (ئەبو‌له‌هه‌ب) کێیه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾^(١٥)؟ وتویانه‌: نه‌خێر نازانین. (عه‌قیل)یش وتویه‌تی: پوری ئەمه‌یه‌ و ئاماژه‌ی به‌ (معاویه‌) کردوو و وتویه‌تی ئەو (ئوم جه‌میل کچی حه‌ره‌بی کوری ئومه‌یه‌ی کوری عه‌بد شه‌مس کوری عه‌بد

مهناف^(١٦)، که هاوسه‌ری (ئه‌بو له‌هه‌ب) بووه و له‌م سووره‌ته‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه. وه‌ک (ئین خه‌له‌کان) ئاماژه‌ی پیکردووه ئه‌مه یه‌کیک بووه له وه‌لامه بیده‌نگه‌کان (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ١٥٦-١٥٧). گیرانه‌وه‌ی ئه‌م به‌سه‌رهاته وه‌ک دژایه‌تی بۆ بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و سه‌رکه‌وتنی (عه‌قیل) وینا ده‌کریت.

کاتیک باسی حوکمرانیشی کردووه، باسی له‌وه کردووه، که چۆن (معاویه) بۆ یه‌که‌مجار ده‌سه‌لاتی له‌ناو موسلماناندا گواستۆته‌وه بۆ ناو بنه‌ماله‌که‌ی، له‌وانیشه‌وه بۆ (مه‌روانی) یه‌که‌کان^(١٧) و پاشانیش بۆ بنه‌ماله‌ی (عه‌باسی) یه‌که‌کان (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٧، ص ١٥٥). واته‌ شوری پشنگوی خستوو و ده‌سه‌لاتی کردۆته‌ پشتاوپشت و بنه‌ماله‌ی و دوی خۆیشی ده‌سه‌لاته‌ یه‌ک له‌ دوی یه‌که‌کان سوودیان له‌و کاره‌ی (معاویه) وه‌رگرتوو.

ئه‌گه‌رجی (ئین خه‌له‌کان) هه‌یج باسیکی بۆ (یه‌زیدی کوری معاویه) ته‌رخان نه‌کردووه، هه‌روه‌ک چۆن بۆ (معاویه) شی نه‌کردووه، به‌لام کاتیک باسی ژياننامه‌ی که‌سیکی قورئان خوین له‌ شاری مه‌دینه کردووه، ئاماژه‌ی به‌وه‌کردووه، له‌ پێش (رووداوی حره‌) له‌ مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) قورئانی خویندوو، دواتر درێژه‌ی به‌ باسه‌که‌ی داوه و ئاماژه‌ی به‌وه‌کردووه پێویست ده‌کات پۆزی (حره‌) بناسینیت، که‌ ئه‌و پۆزه‌ بووه (یه‌زیدی کوری معاویه) سوپایه‌کی ناردوو ته‌ سه‌ر شاری (مه‌دینه) و له‌و جیگه‌وه‌ پێی وتراوه (حره‌) به‌سه‌ر شاره‌که‌ سه‌رکه‌وتوو و سوپاکه‌ی هه‌تکی شاره‌که‌یان کردوو به‌ جوړیک سالی دواتر هه‌زار مندالی بېابوک له‌و شاره‌ له‌ دایک بووه (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٦، ص ٢٧٥-٢٧٦).

ئه‌گه‌ر تێبینی تۆماره‌ میژوویه‌کان بکه‌ین له‌ گیرانه‌وه‌ی کوژرانی (عه‌بدو‌لای کوری زویپر) به‌ده‌ستی (عه‌بدو‌لمه‌لیکی کوری مه‌روان) و (حه‌جاجی کوری یوسفی سه‌قه‌فی) (ابن سعد، ٢٠٠١، ج ٧، ص ٢٢٦؛ الطبری، ب.س، ج ٣، ص ٥٤١). (ئین خه‌له‌کان) به‌جوړیک باسی کردوو هه‌ست به‌ سته‌م لیکراوی کوری (زویپر) و سته‌می ده‌سه‌لاتی ئومه‌ویه‌کان ئه‌که‌یت، که‌ چۆن (حه‌جاج) تامه‌زرۆی کوشتنی کوری (زویپر) بووه و (عه‌بدو‌لمه‌لیک) پالپشتی ئه‌و کوشتنه‌ی کردوو (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٣، ص ٧٢-٧٥).

وه‌ک پێشتر باسمان کرد، له‌ناو هه‌موو خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی (ئین خه‌له‌کان) وه‌کو خه‌لیفه‌یه‌کی جیاواز باسی (سوله‌یمانی کوری عه‌بدو‌لمه‌لیک) ی کردوو، له‌ کۆی (حه‌وت) لاپه‌ره‌ (بروانه‌: ج ٢، ص ٤٢٠-٤٢٦) که‌ بۆی ته‌رخان کردوو، بۆمان ده‌رده‌که‌وت بۆچوونی بۆ ئه‌م خه‌لیفه‌یه زیاتر وه‌ک که‌سیکی باش و میهره‌بان ده‌ری خستوو، هه‌ربۆیه‌ش ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه‌کردوو، که‌ خه‌لکی به‌ مایه‌ی خێریان زانیوو و ناویان ناو کلیلی خێر، هه‌روه‌ها خه‌لکی وتوویه‌ به‌خێر ده‌ستی پیکرد و به‌خێر کۆتایی پێهێناوه‌ (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٢، ص ٤٢٠)، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رنجکه‌ی (حه‌جاج) ی له‌ناو برد و دیله‌کانی ئازاد کرد، زیندانه‌کانی چۆل کرد (ابن الاثیر، ١٩٨٧، ج ٤، ص ٣١١؛ الصفدی، ١٩٩٢، تحفة ذی الباب، ج ١، ص ١٣٩-١٤٠)، جگه‌ له‌وه‌ چاکه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکدا کرد، به‌وه‌ی (عومه‌ری کوری عه‌بدو‌لعه‌زیز) ی کرده‌ جێنشینی خۆی (الیعقوبی، ٢٠١٠، ج ٢، ص ٢٢٦؛ ابی الفداء، ب.س، ج ١، ص ٢٠٠؛ للقلقشندی، ب.س، ج ١، ص ١٣٩-١٤٠).

ئه‌وه‌ی تێبینی کراوه‌ لای (ئین خه‌له‌کان) له‌ هه‌ندیک شوێنی کتێبه‌که‌ی کاتیک باسی (عومه‌ری کوری عه‌بدو‌لعه‌زیز) ی کردوو، وشه‌ی (رضی الله عنه) به‌کارهێناوه‌ (بروانه‌: ابن خلکان،

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

١٩٩٤، ج ٢، ص ٤٢٠، ٥٣٩؛ ج ٣، ص ١٤٩؛ ج ٤، ص ١٧٧، ٣٧٠). بهم پێیه بیت بۆچوونی لهسەر ئەم دەسهلاتدارە ئومەوی باش و جیاوازتر بوو له دەسهلاتدارانی تری ئومەوی، چونکە بۆ دەسهلاتدارانی تریان ئەم وشەیهی بەکارنەهێناوه، بەلکو بەناوی خۆیان یان هەر تەنیا وشە خەلیفە بۆ بەکارهێنان نەک پاشکۆی (رضی الله عنه).

یەکیک لەو رووداوانە، (ئێین خەلەکان) گێڕاویەتی، وەک سەمەکارێک بۆ کارەکانی (وەلیدی کوری یەزید)ی خەلیفە ئومەوی، رووداوی کوژرانی (موحەممەدی کوری هیشامی کوری ئیسماعیل مەخزومی^(١٨)) خالی خەلیفە هیشام و (ئێیراهیم)ی برای بوو، (ئێین خەلەکان) گێڕانەیهکی (ئێین ئیسحاق)ی تۆمارکردوو، بەوەی (وەلیدی کوری یەزید) رقیقی زۆری له (موحەممەدی کوری هیشام) هەلگرتو، کاتیکی (وەلیدی) بۆتە خەلیفە و فەرمانی گرتنی (موحەممەد) و (ئێیراهیم)ی برای دەرکردوو و بردراون بۆ شام. پاشان داوای قامچی کردوو. (موحەممەد) پێی وتوو: ئەو مافی خزمایەتیمان نییه؟ (وەلیدی) وتویهتی: چ خزمایەتییهک له نێوان من و تۆدا ههیه؟ ئایا تۆ جگه له پیاویکی هۆزی ئەشجەع شتیکی تریه؟ (موحەممەد)یش وتویهتی: داوات لێ دەکەم بەهۆی خزمایەتیت له گەڵ (عەبدولمەلیک) بمان بەخشە. (وەلیدی) وتویهتی: بەلام تۆ ئەوت نەپاراست. (موحەممەد) وتویهتی: ئەو ئەمیری باوەرداران، پێغه مەبری خودا (د.خ) پێگری کردوو لهوێ قورەیش به قامچی لێ بدریت، مەگەر لهسەر تاوانێکی دیاریکراو (حەد) نەبێت. (وەلیدی) وتویهتی: منیش لهسەر تاوانێک سزات دەدەم، تۆ یەکیک بوویت لهوانە ئێو کارەت بەرامبەر (عەرجی^(١٩)) کرد، که ئامۆزام و نهوهی ئەمیری باوەرداران (عوسمان) بوو، تۆ ریزت له پێگهی باپیری و نزیکایهتی له (هیشام) نهگرت و ئەوکاتە ئەم فەرموودەیهت باس نەکرد، منیش ئیستا تۆلە ئهوت لێ دەکەمهوه، بۆیه ئەو خزمەتکار، لێی بده. ئێنجا هەردووکیان داوێتە بەر قامچییهکی توند و به کوێ و زنجیری قورسەوه پەوانە لای (یوسف کوری عومەر)ی والی (کوفە)یانی کردوو. فەرمانی پێکردوو، به وردی لێکۆڵینهوهیان له گەڵ بکات و ئەشکەنجەیان بدات تا دەمرن (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٤٠١). تەنانەت له نامەیه کدا بۆی نووسی بوو: ئەگەر یەکیکیان زیندوو مایهوه، له گەڵ کوری ژنه مەسیحیه که^(٢٠) دا بهندیان بکه. به توندترین شیوه ئەشکەنجەیان بده و سامانیکی زۆریان لێوه بگره. ئەشکەنجەیهکی ئەوهنده توندیان داو ههچ شوێنیک له جهستهیاندا نهماوه قامچی بهر نهکەوتبێت، (موحەممەدی کوری هیشام) هەركاتیکی بیاوێستایه هەلبێستێن، ریشیان گرتوو و رایان کێشاهه. کاتیکی دۆخه که زۆر سەخت بووه، (ئێیراهیم) خۆی به زەحمەت راگرتوو، تاوه کو سەیری رووی (موحەممەد) بکات، بهلام بهسەریدا کهوتوو، هەر بهو حالهوه هەردووکیان پێکهوه مردون (المکی، ١٩٨٦، ج ٢، ص ٣٨٥؛ ابن عساکر، ٢٠٠١، ج ٧٣، ص ٢٦٠-٢٦١). (خالیدی قەسری)یش له ههمان رۆژدا له گەڵاندا گیانی له دهستداوه (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٤٠٢). (ئێین خەلەکان) گێڕانەوهی ئەم رووداوهی بهلاوه گەرنی بوو، بۆیه له ههمان لاپههه ئاماژهی بهوه کردوو لێره له بابەتی سەرەکی دەرچوون و دهگهڕێنهوه بۆ تهواوکردنی ههواله کانی (نەزری کوری شومەیل^(٢١)) لێرهوه بۆمان دەردهکهوێت، ئەو گێڕانەوهیه دوور له بابەتی باسه کهی بووه، بهلام به دەرْفەتی زانیوووه لهویدا باسی بکات و باسی ئەو سەمەکاریهی وهلیدی بکات.

ثین خه له کان شتیکی ئه وتوی له سهر (یهزیدی کوری وهلید) نه بوو، ئه وهنده نه بێت ئه وهی گێراوه ته وه؛ کاتیک (فه یروزی کوری یه زدگرد) ی ساسانی له سه رده می والیه تی (حه جاج) و له سهر دهستی (قوته یبهی کوری موسلمی باهلی) کوژراوه^(۲۲)، دوو کچی هه بووه نێردراوه بۆ لای (حه جاج)، که له وکاته دا والی (عێراق) و (خوراسان) بووه، والی یه کیک له کچه کانی بۆ خۆی بردوو و ئه وی تری ناردوو بۆ لای (وهلیدی کوری عه بدولمه لیک)، (وهلید) یش ئه و کچه ی کردوو به هاوسهری خۆی، له م ژنه (یهزیدی) ی لێ بووه، که به (ناقص) ناسراوه، بۆیه ش ناو نراوه (ناقص)، چونکه مووچه ی سه ربازانی که م کردۆته وه (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۳، ص ۲۶۷).

سه باره ت به (ئیهراهیمی کوری وهلید) ههر ئه وهنده ی وتوو نازناوی (ئهبو ئیسحاق ئیهراهیمی کوری وهلید کوری عه بدولمه لیک) ه، دایکی که نیه کیک بووه به ناوی (نعمه)، وتراویشه ناوی (خشف) بووه، له مانگی (زولحه ججه) ی سالی (۱۲۶ک) به رامبه ر به (سپێته مبه ر) ی سالی (۷۴۴ز) به یعه تی پێدراوه، پاشان خۆی له ده سه لات کێشاوه ته وه و کاروباری بۆ (مه روانی کوری محه ممه دی جه عدی) جێهێشتوو و له مانگی (سه فهر) ی سالی (۱۲۷ک) به رامبه ر به (نۆفه مبه ر) ی سالی (۷۴۴ز) به یعه تی پێداوه^(۲۳). ماوه ی ده سه لاتی (دوو مانگ) و (ده رۆژ) بووه، تا وه کو سالی (۱۳۲ک/۷۴۹ز) له ژياندا ماوه ته وه. (ئهبو عه ون) له رۆژی (زاب)^(۲۴) دا کوشتویه تی، ده شگوتریت: له و رۆژه دا خنکوه، ههروه ها وتراویشه: (مه روان کوری موحه ممه د) کوشتویه تی و له خاچیداوه. وتراویشه که سێکی بێتوانا و بیرکۆل بووه، شوێنکه وتووای جارێک به نازناوی (خه لیفه) و جارێکی تر به (ئه میر) سلاویان لێ کردوو (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۱، ص ۴۴۳).

(ثین خه له کان) ده گێرته وه (عه بدولحه مید کاتب)^(۲۵)، که یه کیک بووه له نووسه ره دیاره کانی سه رده می (مه روانی کوری محه ممه د) ی دوا پاشای بنه ماله ی ئومه یه، رۆژیکیان یه کیک له کاربه ده سه ته کانی کۆیله یه کی ره شپێستی پێشکه ش کردوو، ئه ویش به و کاره تووره بووه، داوای له (عه بدولحه مید کاتب) کردوو به شیویه کی کورت نامه یه ک بۆ ئه م کاربه ده سه ته بنووسه و له سه ر کاره که ی سه رزه نشتی بکات. ئه ویش بۆی نووسیوو: ئه گه ر په نگیکم له ره ش خراپتر و ژماره یه کی که متر له یه کم بدۆزیا یه ته وه، به دیاری پێتم ده به خشی. والسلا م (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۳، ص ۲۲۸). ئه گه ر تیبینی بکه ین له هه رجیگه یه ک (ثین خه له کان) کاتیک باسی (مه روان) دێته ناوه وه وه ک دوا پادشای بنه ماله ی ئومه وی نازناوی (جه عدی) گویدریژی له گه ل هیناوه (بروانه: ج ۱، ص ۴۴۳، ج ۲، ص ۴۱۵، ج ۳، ص ۲۲۸، ج ۶، ص ۳۱۵، ۳۳۵)، ئه مه ش ئاماژه یه له سه ر ئه وه ی (ثین خه له کان) بۆچوونی باش نه بووه ده رباره ی (مه روان) و به نه رێنی باسی کردوو، له کاتیکدا دایکی کورد بوو.

ده ره نه جامة کانی توێژینه وه:

له میانه ی شیکردنه وه و به راوردکردنی ده قه میژوویه کانی هه ردوو میژوونووس (ئهبو حه نیفه ی دینه وه ری) و (ثین خه له کان)، له توێژینه وه که گه یشته ئه م ده ره نه جامة نه ی لای خواره وه: ۱. (ئهبو حه نیفه ی دینه وه ری) له کتیی (الأخبار الطوال) دا، سه ره پای ئه وه ی تۆمه تی شیعه گه ربی خراوته پال، به لام له گێرانه وه ی رووداوه هه ستیاره کانی وه ک کوشتنی (حسینی

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلکان) أنموذجاً

کۆری عهلی) و (پرووداوی حه‌هه)، تاوه‌کو راده‌یه‌کی زۆر هاوسه‌نگی پاراستوووه و وه‌ک پرووداوی میژووی گواستوونیه‌تیه‌وه، نه‌ک وه‌ک هاوخه‌می مه‌زه‌به‌ی، ته‌نانه‌ت خۆی له‌ باسکردنی ورده‌کاری ئه‌تککردنی مه‌دینه‌ به‌دوور گرتوووه.

٢. (دینه‌وه‌ری) له‌ گیرانه‌وه‌کانیدا سه‌باره‌ت به‌ کۆتایی ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی، زیاتر تیشکی خستۆته سه‌ر سته‌م و خراپه‌کاری واییه‌ ئومه‌وییه‌کان له‌ ناوچه‌ی (خۆراسان)، ئه‌مه‌ش وه‌ک پاساو هه‌ینانه‌وه‌ و شه‌ریه‌تدان به‌ هه‌لگیرسانی شۆرشی عه‌باسیه‌کان.

٣. (ئیه‌ن خه‌له‌کان) له‌ (وفیات الاعیان) دا په‌یره‌وی سیاسه‌تی پشتگوێخستنی به‌کارهه‌یناوه‌ به‌وه‌ی ژياننامه‌ی زۆریه‌ی خه‌لیفه‌ ئومه‌وییه‌کانی نه‌ووسیه‌ته‌وه‌، ته‌نها ئه‌وانه‌ نه‌بیته‌ که‌ په‌یه‌ندیان به‌ لایه‌نی ئه‌ده‌بی یان پێویستی گیرانه‌وه‌ وایخواستوووه‌ باسی بکات، وه‌ک (سوله‌یمان) و (ئیه‌راهم) و (مه‌روانی کۆری محه‌مه‌د)، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی کتێبه‌که‌ی له‌ ململانی سیاسی به‌دوور بگرێت.

٤. خالێکی سه‌رنجراکێشی توێژینه‌وه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ (ئیه‌ن خه‌له‌کان) رێژیکی تایبه‌تی له‌ خه‌لیفه‌ (عومه‌ری کۆری عه‌بدوله‌عزیز) گرتوووه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی (رضي الله عنه) ی بۆ به‌کارهه‌یناوه‌، له‌ کاتێکدا ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ی بۆ خه‌لیفه‌کانی تر به‌کارنه‌هه‌یناوه‌، هه‌روه‌ها هه‌ولیداوه‌ لایه‌نه‌ مڕۆی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ده‌ریخات، نه‌ک ته‌نها لایه‌نه‌ سیاسیه‌ ناکوکه‌کان.

٥. هه‌ردوو میژوونووس، سه‌ره‌رای جیاوازی میتۆدیان، له‌سه‌ر وێناکردنی خه‌لیفه‌کانی (وه‌لیدی کۆری یه‌زید) و (مه‌روانی کۆری محه‌مه‌د) وه‌ک دوو فه‌رمانه‌وا‌ی سته‌مکار و خوێنڕێژ کوک؛ (دینه‌وه‌ری) له‌ رووی سیاسیه‌وه‌ شکستیانی به‌ستۆته‌وه‌ به‌ سته‌مه‌کانیان، (ئیه‌ن خه‌له‌کان) نیش له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ چیرۆکی ئه‌شکه‌نجه‌دان و بێرێزییه‌کانیانی گواستۆته‌وه‌.

٦. توێژینه‌وه‌که‌ ده‌ریده‌خات هه‌ردوو میژوونووس وه‌ک کوردێک توانیویه‌تی له‌ به‌رزترین ئاستی زانستی سه‌رده‌مه‌که‌یاندایه‌ میژوو بنووسنه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌ییان بپێته‌ رێگر له‌به‌رده‌م بابه‌تیبوونیان.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

بهراونز

- (١) شارنکی شاخویه دهکهوئته نزیک قهرمسین، ژمارهیهکی زۆر له خهئکی تیدا نیشتهجییه. یه کسانه به دوو لهسهر سینی ههمه دان، نیوان دینهوهر و ههمه دانیش نزیکه بیست فرسهخ دهبیته. دینهوهر تاوه کو شههره زوور چوار قوناغ ری دهبیته، میوه و بهرههه و ناوی زۆره. خهئکه کهی بیگومان له خهئکی ههمه دان باشترن. کۆمه لهیه کی گه وری ئه دیب و فره موده گیره وری تیدایه. (یاقوت الحموی: شهاب الدین أبو عبدالله یاقوت بن عبدالله الرومی الحموی، ۱۹۷۷، معجم البلدان، ج ۲، ط ۱، دار صادر، بیروت، ص ۵۴۵).
- (٢) ئه بو یوسف یه عقوب کوری ئیسحاق ئه لساکیته، یه کییک بووه له گه وری زمانزانه کانی سه رده می خوی، مامۆستای خه لیفه مته وه کیل عه له لا بووه، ئه بولعه باس موحه ممه دی کوری یه زید ئه لموباره د ئاماژه ی به وه کردووه، کتیبیکم له کتیبی یه عقوبی کوری ئه لساکیته باشت له سهر لوژیک له به غداد نه بیینیوه. له سالی ۲۴۳ ک مردووه، ده شوئریته له سالی ۲۴۶ ک مردووه. (الاتباری، لابی البرکات کمال الدین عبد الرحمن بن محمد، ۱۹۹۸، نزهة الألباء فی طبقات الأدباء، ت: محمد أبو الفضل إبراهیم، الطبع والنشر دار الفكر العربی، القاهرة، ص ۱۵۹-۱۶۰).
- (٣) بو زانیاری ده رباره ی خاله کانی ریککه و تننامه که بروانه: البلاذری، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۲۸۷؛ الطبری، ج ۳، ص ۱۶۵؛ ابی الفداء، ب.س، ج ۱، ص ۱۸۳.
- (٤) بو زانیاری زیاتر له سهر جیبه جینه کردنی به نده کانی ریککه و تننامه که له لایهن معاوییه وه بروانه: سبحان، ۲۰۱۷، ل ۱۲۰-۱۲۴.
- (٥) وتراوه دوومانگ له ده سه لات بووه بروانه: (المسعودی، ۱۹۹۸، ج ۲، ص ۳۳۰. وتراویشه سی مانگ له ده سه لات بووه، ئینجا مردووه بروانه: الصفدی، ۱۹۹۱، ج ۱، ص ۱۰۴؛ ابن الطقطقا، ب.س، ص ۱۱۸؛ النوبری، ۲۰۰۴، ج ۲، ص ۳۱۳).
- (٦) جابیه: گوندیکه ده کهوئته ناوچه ی دیمه شق به رووی جو لان نزیک مه رج صفر له باکوری حوران، له نیوان دیمه شق و ئوردنه، شه ش فره سه خ (۲۹ کم) له حه له به وه دووره. (یاقوت الحموی، ۱۹۷۷، ج ۲، ص ۹۱؛ الحمیری، ۱۹۸۴، ص ۵۳۷، ۱۵۳).
- (٧) بروانه، ص ۳۱۱-۳۱۵.
- (٨) له سه ره تایی مانگی ذی القعه دی سالی ۷۲/ک ۹۱ ز گه مارو خراوته سه ر مه ککه تاوه کو له حه فده ی جمادی یه که می سالی ۷۳/ک ۹۲ ز عه بدوئلا کوژراوه. بروانه (ابن سعد، ب.س، ج ۷، ص ۲۲۶؛ الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۵۳۸).
- (٩) بروانه کتیبه که ی الصلابی، علی محمد، خه لافه امیر المؤمنین عبدالله بن الزبیر، ۲۰۰۶، ط ۱، مؤسسه أقرأ، القاهرة.
- (١٠) بو زانیاری چاکسازییه کانی سه رده می خه لیفه عومه ری کوری عه بدولعه زیز بروانه: ابونصر، ۱۹۶۲، ص ۱۱۰-۱۱۹.
- (١١) ئه م کتیبه به یه کییک له گرنگترین سه رچاوه کان له بواری ژاننامه و میژووی ئه ده پیدا داده نریته. (فوستینفیلد) له شاری (گوتینگن) له نیوان سالانی (۱۸۳۵ ز) و (۱۸۴۳ ز) بلاوی کردوته وه، ههروه ها (دی سلان) له شاری (پاریس) بلاوی کردوته وه. کتیبه که چاپنکی (میسر) یشی هه یه، چاپخانه کانی (بولاق) له نیوان سالانی (۱۲۷۵ ز) و (۱۲۹۹ ز) دا ده ریان کردووه، له شاری (قاهره) بو جاری سییه م و له سالی (۱۳۱۰ ک) چاپ کراوته وه. ههروه ها له (ئیران) و له شاری (تاران) له سالی (۱۲۸۴ ک) چاپ کراوه، له سالی (۱۲۸۰ ک) دا له شاری (ئهسته نبول) وه گیردراوه بو سه ر زمانی (تورکی)، ههروه ها (دی سلان) بو زمانی (فه رهنسی) له چوار به رگدا وه گیرپاوه، له هه ریه ک له شاره کانی (پاریس) و (له ندهن) له سالی (۱۸۴۳ ز) بو (۱۸۷۱ ز) ده رچوون. (عبدالله، ۱۹۹۱، ص ۷۷-۷۸).
- (١٢) عه قبلی کوری ئه بو تالیب کوری عه بدولموته لیبی کوری هاشمی کوری عه بدولمه نافی کوری قوسه ی، دایکی فاته مه ی کچی ئه سه دی کوری هاشمی کوری عه بدولمه نافی کوری قوسه یه. نازناوی ئه بویه زیده، له سه ره تایی پیغه مبه رایه تیدا موسلمان نه بووه، له شه ری به در دا له به ره ی دژه موسلمانان بووه، له و رژه دا به دیل گیراوه، له به رئه وه ی هیچ مال و سامانیکی نه بووه، بو یه عه باسی کوری عه بدولموته لیب فیده یی ئازا کردنی داوه. دوا ی ئازا کردنی گه راوته وه بو مه ککه و له وئ ماوته وه تاوه کو له سه ره تایی سالی (۸/ک ۲۲۹ ز) کوچی کردووه بو

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

مەدینە. لە غەزای موئەتەدا بەشدار بوو، وەک دەوترێت لەو سەفەرە توشی نەخۆشییەک بوو، بۆیە لە پرگارکردنی مەککە، تائیف، خەیبەر و حوئەیندا باسی نەکراوە. پێغەمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە خەیبەر سالانە سەد و چل بار خورمای پێداو. لە کۆتای تەمەنیدا کوێر بوو، لە سەرەدەمی خەلافەتی موغایەیی کوری ئەبو سەفیاندا کۆچی دواوە کردوو. (ابن سعد، ٢٠٠١، ج ٤، ص ٣٨-٤١؛ ابن عبدالبر، ١٩٩٢، ج ٥، ص ٥٧٣-٥٧٥)

(١٣) دەگێرێتەوە کە رۆژنیکیان موغایە و توبەتی: ئەمە ئەبو یەزید، ئەگەر نە ی زانیایە من بۆ ئەو لە براکە (عەلی) باشترم، لای ئیمە نە دەمایە و ئەو ی بە جێنە دەهێشت. عەقیلیش لە وەلامدا و توبەتی: براکەم بۆ دینە کەم باشتر، تۆیش بۆ دنیام باشتر، منیش دنیام هەڵبژاردوو، داوا لە خودای گەورەش دەکەم کۆتاییەکی خێرم بۆ ببەخشیت. (ابن عبدالبر، ١٩٩٢، ج ٥، ص ٥٧٥؛ ابن الاثیر، اسد الغابە، ج ٤، ص ٦٢).

(١٤) سورەتی (المسد) ئایەتی (١).

(١٥) سورەتی (المسد) ئایەتی (٤-٥).

(١٦) ئوم جەمیل، ناوی تەواوی ئەروای کچی حەرب کوری ئومەییە کوری عەبد شەمسە، ئەو خوشکی ئەبو سەفیان کوری حەرب باوکی موغایەییە، هاوسەرگیری لەگەڵ عەبدولعوزای کوری عەبدولموتەئەب مامی پێغەمبەری ئیسلام (د.خ)، کە بە ئەبو لەهەب ناسراوە کردوو، چەند مندائیکی لێ هەبوو لەوانە: عوتبە، عوتەییە، موعتەب. عوتبە و عوتەییە لەسەر تادا دوو لە کچەکانی پێغەمبەریان خواست بوو، ئەوانیش روقەییە و ئوم کەلسوم بوون، بەلام دواتر بەهۆی دژایەتیەکانیانەوە بۆ پێغەمبەر (د.خ) لێیان جیا بوونەتەوە. ئوم جەمیل و هاوسەرەکە ی ئەبو لەهەب سەر سەختترین دوژمنانی پێغەمبەر موحەممەد (د.خ) و بانگەوازی ئیسلام بوون. ئوم جەمیل بەو ناسراو بوو ئازاری زۆری پێغەمبەری داو، وەک ئەو ی هەمیشە درک و چل و چتوێ لەسەر ڕینگاکە داناو، هەر وەها بە زمانیشی هێرشێ کردۆتە سەری و شیعری لە دژی هۆنیوەتەو، بۆیە لە قورئانی پیرۆزدا و لە سوورەتی مەسەد ئاماژە بە ئوم جەمیل بە ئۆ ئەو ی ناوی بە ئێرێت کراوە. ئوم جەمیلی بە حمالة الحطب وەسف کردوو، کە ئاماژە بە بۆ کردارەکانی لە دژایەتیکردنی پێغەمبەری ئیسلام. لە ئایەتەکانی کۆتایی سوورەتە کەدا هاتوو: فی جیدها حبل من مسد وەک سزایەک بۆ کردارەکانی وەسف کراوە. کاتیک ئەم سوورەتە دابەزیو، ئوم جەمیل زۆر توورە بوو و بە بەردیکەو چوو بۆ لای پێغەمبەر (د.خ)، ئەوکات لەگەڵ ئەبو بەکر داوێشتوو، بەلام بە ویستی خودا نەیتوانیوە پێغەمبەر ببینێت. (ابن هشام، ١٩٩٥، ج ١، ص ٤٤٤-٤٤٦؛ الشوابکە، ٢٠٠٩، ص ٥٥-٥٦)

(١٧) مەبەست لە مەروانییەکان لقی دوو می زنجیرە فەرمانەرە وایی بنەمالە ی ئومەوییە لەناو دەوڵەتی ئەمەویدا، کە دوا کۆتایی هاتی لقی سەفیان کە لەلایەن موغایەیی کوری ئەبو سەفیانەو دامەزرابوو، حکومرانیان گرتۆتە دەست. ناوی مەروانییەکانیش دەگەرێتەو بۆ مەروانی کوری حەکەمی کوری ئەبیلعاسی کوری ئومەییە، کە لە سالی (٦٦٤/٦٨٤) خەلافەتی ئومەوی گرتۆتە دەست و ئەم لقی دامەزراندوو، کە تاوێ کو رووخی دەوڵەتی ئەمەوی لە رۆژھەلات لە سالی (١٣٢/٧٥٠) لە دەسەلات بەردەوام بوون. گەشتی مەروان بە دەسەلات دوا قوئەتیک پێ لە پشیوی و ئازاو هاتوو، کە لە دوا یەزیدی کوری موغایە و پاشان وەفاتی کورە کە (موغایە دوو می) ناسرابوو، هاتوو، بۆ ئەو ی جێنشینی بۆ خەلافەت دیاری بکات. بەهۆی ئەو بارودۆخە دروست بوو بوو سەرکردەکانی بنەمالە ی ئومەییە و لایەنگرانیان لە ناوچە جابییە کۆبوونەتەو، لەو کۆبوونەو یە مەروانی کوری حەکەمیان وەک خەلیفە هەڵبژاردوو، بەمەش دەسەلات لە لقی سەفیانییەو بۆ لقی مەروانی لەناو بنەمالە ی ئومەوی بە شێو یەکی یە کجاری گواستراوەتەو. (ابن سعد، ٢٠٠١، ج ٧، ص ٤٤-٤٧؛ المسعودی، ب.س، التنبیہ، ص ٢٦٦-٢٦٩؛ بیضون، ١٩٩١، ص ٢١١-٢١٥؛ سبحان، أسونریمان، ٢٠١٧، ل ١٤٢، ١٤٤، ١٤٧).

(١٨) مەمەدی کوری هیشامی کوری ئیسماعیلی کوری هیشامی کوری وەلید کوری موغیرە ی مەخزومیە، کە سایەتیەکی دیاری سەرەدەمی دەوڵەتی ئومەوی بوو. سەر بە هۆزی بەنی مەخزوم بوو، یەکیک بوو لە بنەمالە ناودارەکانی قورەیش. لە سەرەدەمی خەلیفە ی ئومەوی هیشام کوری عەبدولمەلیک پۆستی والییەتی مەککە و مەدینە و تائیفی پێ سپێردراو. لە والییەتی بەردەوام بوو تاوێ کو هاتی وەلیدی کوری یەزید بۆ سەر تەختی فەرمانەرەو ی دەوڵەتی ئومەوی لە پۆستە کە ی دووری خستۆتەو. دوا ی لابرینی لەگەڵ ئیبراهیمی برای لەسەر دەستی یوسف کوری عومەری سەفەفی والی عێراق و بە فەرمانی خەلیفە وەلید کوری یەزید ئەشکەنجە

دراون و له بهنديخانهى كوفه له ژير تهشكه نهجدا گيانيان له دهستداوه. (المكى، ١٩٨٦، ج ٢، ص ٣٨٢-٣٨٥؛ ابن عساكر، ٢٠٠١، ج ٧٣، ص ٢٥٩-٢٦١).

(١٩) ناوى عهبدوئلاى كورى عومهرى كورى عهمرى كورى عوسمانى كورى عهفانه، نازناوى (عهرجى) لى نراوه، چونكه له (عهرج) نيشتهجى بووه، كه شوئيتهكه لهسهر ريگاي مهككه. (محهممه كورى هيشام كورى ئيسماعيل) به تۆمهتى رشتنى خوئنى مهولايه كى (عهبدوئلاى كورى عومهر) زيندانى كردووه، داواى خوئنهكهى له عهبدوئلاى كردووه، ئيتهر ههر له زينداندا ماوهتهوه تاوهكو مردووه. (الزبيرى، ١٩٨٢، ص ١١٨؛ ابن عساكر، ٢٠٠١، ج ٧٣، ص ٢٦٠؛ الذهبي، ١٩٨٢، ج ٥، ص ٢٦٨) له گيرانهوهيه كى ترهاتووه محهممه كورى هيشام كورى ئيسماعيل مهخزومى، خالى هيشامى كورى عهبدوئلهليك، كاتيك والى مهككه بووه، عهرجى زيندانى كردووه، چونكه شيعرى دلدارى بو دايكى جهيداء وتووه، كه له هۆزى بهنى حارس كورى كهعب بووه. ئەم كارەى لهبەر خۆشهويستى ئەو نهبووه، بهلكو بو ئەوه نووسيوهت كوربهكهى لهكهدار بگات. محهممه نۆ سأل زيندانى كردووه، به قامجى لييداوه و له بازارهكاندا گهراندويهت، دواتریش كوشتويهت. (ابن خلكان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٤٠٢).

(٢٠) مه بهستى له ئەبو ههيسهم خالدى كورى عهبدوئلاى كورى يهزىدى كورى تهسهدى تهلبهجهلى تهلقهسرييه، له بنهجهدا يه مهنبيه، دايكى خالد مهسيحى بووه، تههمش دواتر لهلايهن نهيارهكانيهوه دژى بهكارهتيراهوه. لهسهردهمى خهليفه وهليدى كورى عهبدوئلهليك والى مهككه بووه، تاوهكو سهردهمى سولهيمانى كورى عهبدوئلهليك لهم پۆستهدا ماوهتهوه. لهسهردهمى خهليفه هيشامى كورى عهبدوئلهليك والى عيراق (بهسره و كوفه) بووه، نزيكهى پازده سأل لهم پۆستهدا ماوهتهوه. يهكتيك له رووداوه ديارهكان كه لهسهر دهستى خالد روويداوه، كوشتنى جهعدى كورى درههم بووه، تۆمهتبارى كردووه بهوهى كهسيكى زهنديقه و باوهري بهوه بووه قورئان دروستكراوه، له رۆژى جهژنى قورباندا وهك قوربانى له نزيك مينبهري وتارداندا سهرى برپيووه. له سالى (١٢٠/ك ٧٣٧ز) خهليفه هيشامى كورى عهبدوئلهليك له پۆستهكهى لاي بردووه و يوسف كورى عومهر تهلسهقهفى له جيگهكهى داناهوه. يوسف خالدى زيندانى كردووه، تهشكه نهجهى داوه و مال و سامانى دهستهسهر كردووه. دواى مردنى هيشام و هاتنه سهركارى وهليدى كورى يهزىدى، وهليد خالدى به پارهيە كى زۆر به يوسف كورى عومهر فرۆشتووه. يوسف بهردهوام بووه له تهشكه نهجهدانى خالد تاوهكو ئەوهى له سالى (١٢٦/ك ٧٤٣ز) بههۆى تهشكه نهجهى زۆرهوه له كوفه گيانى لهدهستداوه. (الطبرى، ب.س، ج ٤، ص ٢٤٧-٢٥١؛ ابن عساكر، ٢٠٠١، ج ١٦، ص ١٣٥-١٦٢؛ الذهبي، ١٩٨٢، ج ٥، ص ٤٢٥-٤٣٢).

(٢١) بۆزانبارى لهسهر نهزى كورى شومهيل، پروانه: ابن خلكان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٣٩٧-٤٠٥.

(٢٢) (فهريوز) يان پيرۆز لهسهر دهستى (قوتهيبه كورى موسلمى باهلى) وهك ئەوه (ئيين خهلهكان) باسى كردووه، نهكوژراوه، بهلكو دواى رووخانى ئيمپراتوريهت ساسانى، (فهريوز) ههلاتووه بۆ سنورهكانى (چين) و پهناى بردۆته بهر فهريمانهوايانى (چين)، (فهريوز) لهوى ماوهتهوه و ههر له (چين) و له سالى (٦٠/ك ٦٧٩ز) كوچى دواى كردووه. (ئهنوهر، كهيوان نازاد، ٢٠١٩، ميژووى ئيمپراتوريهت ساسانى، ج ٣، چاپخانهى چوارچرا، سلیمانى، ل ١٥٧-١٥٨)، بهلام تهگهر تيبينى بكهين له سالى (٨٦/ك ٧٠٥ز) قوتيبه بۆته فهريمانهواى ناوچهكانى خوراسان، دواى ئەو ريكهوته هيرشى كردۆته سهر ناوچهكانى ئەوديو رووبار و توانيوهت دهست بهسهر مال و سامان و پاشماوهى بنه مالهى يهزدگورددا بگريت، كه لهو ناوچهيه ژيان. لهوى دوو كچهكهى فهريوزى بهديل گرتووه و ناردويه بۆ (حهجاج)، ههجاجيش يهكيكيانى بۆ خۆى بردووه، ئەوهى تريان كه ناوى (شاهفريد) بووه، بۆ خهليفه (وهليدى كورى عهبدوئلهليك) ناردووه. وهليد بۆ خۆى مارهى كردووه و (يهزىدى) كورى لهم ژنه بووه. ههر بۆيه يهزىدى زۆرجار شانازى بهوه كردووه ئەو له نهوى كيسراكانه، چونكه به رهچهلهك دهرويشتهوه سهر كيسراكانى ساسانى و خاقانى پادشاهى توركهكان و قهيسهرى رۆم. (ابن كثير، بدايه، ج ١٣، ص ١٩٢؛ ابن تغرى بردى، ب.س، ج ١، ص ٣٨١).

(٢٣) ئيين خهلهكان له بهرگيكي ترى كتيبهكهى و له جيگهيه كى تردا چۆنيهت گهيشته دهسهلاتى (مهروان) و لابردنى (ئيبراهيم) بهم جوهر دهگيرينيهتهوه: (مهروان كورى موحهمه)، لهگهله خهلكى (جزيره فورات) و (قهنسرين) بهرهو ناو (ديمهشق) هاتوون و سوپاكهى (ئيبراهيم) ههلهاتووه و سوپاى (مهروان) چووته ناو (ديمهشق) هوه، (مهروان) (ئيبراهيمى كورى وهليد) لهسهر كار لابردووه و خۆى شوئنى گرتۆتهوه، ماوهى دهسهلاتدارى (ئيبراهيم) (جوار) مانگ بوو؛ له مانگى (رهبيعى دووهم) سالى (١٢٧ك) بهرامبهه به (فبراير)ى

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

سائي (٧٤٥ز) له سهر كار لای بردووه، دهوتریت ماوهی دهسه لاتدارییه کهی تهنها (حهفتا) رۆژ بووه. (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج٧، ص ١١١).

(٢٤) شهري زایي گهوره، ئەم شەڕە لە (جمادی ئاخري) سائي (١٣٢ک) بەرامبەر (دیسەمبەر) سائي (٧٤٩ز) روويداوه، شەڕەکه لە نزیک رووباری زي(زاب) گهوره، که یه کيکه له لقه کانی رووباری ديچله له نيوان سوپای خهلافهتی ئەمهوی به سهرکردایهتی دوا خهليفهيان مهروانی کوري موحهمد و سوپای عهباسیهکان به سهرکردایهتی عهبدووللای کوري عهلی مامی ئەبولعهباس سهفاح روويداوه. شەڕەکه به سهرکهوتنیکي يه کلاکه رهوهی عهباسیهکان کۆتايي هاتووه، ده رتهنجامي شەڕەکه بۆ ئومه وييهکان کاره سات بار و بۆ عهباسیهکان يه کلاکه رهوه بووه، چونکه دواي شکستی زاب مهروانی کوري محهمد بۆ ميسر هه لاهاتووه، به لام عهباسیهکان شوپي کهوتوون و له هه مان سائدا لهوئ کوشتوويانه، به کوزرانی خهلافهتی ئەمهوی له رۆژه لات کۆتايي هاتووه. ئەبولعهباس سهفاحيش خهلافهتی گرتۆته دهست و بووه به يه کهمین خهليفه عهباسی. (الطبري، ب.س، ج٤، ص ٣٥١-٣٥٦؛ ابن کثير، ١٩٩٨، ج١٣، ص ٢٥٤-٢٦٦).

(٢٥) عهبدوولحه ميد کوري يه حيا کوري سه عدي عامري، ناسراو به عهبدوولحه ميدی کاتب، به يه کيک له ديارترين که سايه تيبه کانی بواری نووسين له سه دهی دووهی کۆچي داده نريت. له بنه جهدا فارس بووه و له شام ژياوه، له سه ره تادا مامۆستای مندالان بووه و له نيوان شاره کاندا گه راوه. نامه نووسان له ئەوه وه فير بوون و پابه ندي رتيابه کهی بوون. ئەو که سه بووه ريگای رهوانبيژي له نامه نووسيندا ئاسان کردووه، بيهاوتاي سه رده می خووی بووه. کۆکراوهی نامه کانی نزیکه ی هه زار لاپه ره بووه، وه ک گرنگ ترين نووسه ري ده ولته تی ئەمهوی ده رکه وتووه، هونه ري نامه نووسی له سهر دهستی ئەو گه يشتۆته لوتکه. له سه رده می خهليفه هيشامي کوري عهبدوولمه ليک روويکردۆته ديواني نامه نووسی له ديمه شق و له سهر دهستی سالمی مهولای هيشام بنه ماگانی نووسيني ديوان فير بووه. دواتر چوووته خزمهت مهروانی کوري محهمد، که ئەوکات والی ئەرمه نستان و جزيره بووه، لهوئ بووه ته سه رۆکي ديوان. کاتيک مهروان له سائي (١٢٧ک/٧٤٥ز) بووه ته خهليفه، به هۆی رهوانبيژي و زانست و متمانه کردن پي، کردويه تی به يه کهم نووسه ري ده ولته ت، بۆيه ئەويش تاوه کو کۆتايي ژيانی له گه ل مهروانی کوري محهمد ماوه ته وه. کاتيک ده ولته تی ئەمهوی له به رامبەر عهباسيه کاندا شکاوه، ده سته برداري مهروان نه بووه و له گه ليذا به رهو ميسر هه لاهاتووه، له سائي (١٣٢ک/٧٥٠ز) له بوسيري ميسر پيکه وه کوزراون. (ابن النديم، لأبي الفرج محمد بن إسحاق، ٢٠٠٩، كتاب الفهرست، ت: أيمن فؤاد سيد مج١، ب.ط، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن، ص ٣٦٤؛ العمري، شهاب الدين احمد بن يحي لأبن فضل الله، ٢٠١٠، مسالك الابصار في ممالك الامطار، ت: كامل سليمان الجبوري، ج١١، ط١، دار كتب العلميه، بيروت، ص ٢٣-٢٥؛ الجهشيارى، أبى عبدالله بن عبدوس، ١٩٨٨، كتاب الوزراء والكتاب، قدم له: د. حسن الدين، دارالفكر الحديث، بيروت، ص ٥٣-٥٨).

ليستی سه رچاوه کان

١_ سه رچاوه کان

ابن الأثير، أبي الحسن علي بن محمد الجزري، ب.س، اسد الغابة في معرفة الصحابة، ت: الشيخ علي محمد معوض و الشيخ عادل احمد عبدالموجود، دار الكتب العلمية، بيروت.

ابن الاثير، ابى حسن على ابى الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم بن عبدالواحد، ١٩٨٧، الكامل في التاريخ، ت: أبى الفداء عبدالله القاصي، دار كتب العلميه، بيروت.

ابن الجوزي، لأبي الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد، ١٩٩٢، المنتظم في تاريخ الملوك والامم، ت: محمد عبدالقادر، مصطفى عبدالقادر، ج٦، ط١، دار كتب العلميه، بيروت.

ابن الشعار الموصلي، لكما لدين ابى البركات المبارك، ٢٠٠٥، قلائد الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان، ت: مامل سليمان الجبوري، ط١، دار الكتب العلمية، بيروت.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

ابن العمراني، محمد بن علي بن محمد، ١٩٩٩، الأنباء في تاريخ الخلفاء، ط ١، دار الافاق العربية، القاهرة.

ابن النديم، لأبي الفرج محمد بن إسحاق، ٢٠٠٩، كتاب الفهرست، ت: أيمن فؤاد سييد، ب.ط، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن.

ابن النديم، لأبي الفرج محمد بن إسحاق، ٢٠٠٩، كتاب الفهرست، ت: أيمن فؤاد سييد، ب.ط، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن.

ابن تغري بردي، جمال الدين أبي المحسن يوسف تغري بردي الأتبيكي، ب.س، نجوم الزاهره في ملوك مصر و القاهرة، ت: محمد حسين شمس الدين، ب.ط، دار كتب العلميه، بيروت.

ابن حبيب، أبو جعفر محمد، ٢٠٠٩، كتاب المحبر، ت: ايلزه ليختن شتينز، ب.ط، دار الافاق الجديدة، بيروت.

ابن سعد، محمد بن سعد بن منيع الزهري، ب.س، كتاب الطبقات الكبير، ت: علي محمد عمر، ب.ط، مكتبة الخانجي، القاهرة.

ابن شاكر الكتبي، محمد، ت: د. أحسان عباس، ١٩٧٣، فوات الوفيات، ب.ط، دار الصادر، بيروت.

ابن عساكر، أبي القاسم علي بن الحسن بن هبة الله، ٢٠٠١، تاريخ مدينة دمشق، ت: محب الدين أبي سعيد عمر، ب.ط، دار الفكر، بيروت.

ابن قتيبة، أبي محمد عبدالله بن مسلم، ١٩٩٠، الامامة والسياسة المعروف بتاريخ الخلفاء، ت: علي شيري، ط ١، دار الاضواء، بيروت.

ابن كثير، الحفظ عمادالدين أبي الفداء اسماعيل ابن عمر بن كثير القريشي الدمشقي، ١٩٩٧، البدايه والنهايه، ت: عبدالله بن عبدالمحسن تركي، ط ١، دارهجر، ب.م.

ابن هشام، لأبي محمد عبدالمملك، ١٩٩٥، سيره النبي، ت: مجدى فتحى السيد، ط ١، دارالصحابه، ب.م.

أبي الفداء، عمادالدين اسماعيل، ب.س، المختصر في اخبار البشر(تاريخ أبي الفداء)، ب.ط، مكتبة المتنبي، القاهرة.

اللاتباري، لابي البركات كمال الدين عبد الرحمن بن محمد ، ١٩٩٨، نزهة الألباء في طبقات الأدباء، ت: محمد أبو الفضل إبراهيم، الطبع والنشر دار الفكر العربي، القاهرة.

الأسنوي، جمال الدين عبدالرحيم بن الحسن، ١٣٩١ هـ ، طبقات الشافعية، ت:عبدالله احمد الجبوري، ب.ط، مطبعة الارشاد، بغداد.

الاصفهاني، ابوفرج، ١٤١٦ هـ ، مقاتل الطالبين، ت: احمد صقر، ط ٢، انتشارات الشريف الرضى، ب.م.

البغدادى، عبد القادر بن عمر، ١٩٩٧، خزانة الأدب ولب لباب لسان العرب، ت: عبد السلام محمد هارون، مكتبة الخانجي، ط ٤، القاهرة.

البلاذري، احمد بن يحيى بن جابر، ١٩٩٦، انساب الاشراف، حققه و قدم:سهيل ذكار، رياض زركلي، ط ١، دار الفكر، بيروت.

التميمي الداري، تقى الدين بن عبد القادرالتميمي الداري الغزي المصري الحنفي، ١٩٨٣، الطبقات السنية في تراجم الحنفية، ط ١، ت: د.عبد الفتاح محمد الحلو، دار الرفاعي للنشر والطباعة والتوزيع، الرياض.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

الجهشياري، أبي عبدالله بن عبدوس، ١٩٨٨، كتاب الوزراء و الكتاب، قدم له: د. حسن الدين، دارالفكر الحديث، بيروت.

الحميري، محمد بن عبدالمنعم، ١٩٨٤، الروض المعطار في خبر الاقطار، ت: أحسان عباس، ط ٢، مكتبة لبنان، بيروت.

الدينوري، أبي حنيفة أحمد بن داود، ١٩٧٤، كتاب النبات، ت: برنهارد لقين، النشر فرانز شتاينر بقيسبادن، ب.ط.

الذهبي، الإمام شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان، ١٩٨٢، سير أعلام النبلاء، أشرف على تحقيق الكتاب وخرج احاديثه: شعيب الأرنؤوط، حقق هذا الجزء: محمد نعيم العرقسوسي و مأموق صاغرجي، مؤسسة الرسالة، ط ٢، بيروت.

الزيري، لأعبدالله المصعب بن عبدالله بن المصعب، ١٩٨٢، نسب القريش، ت: أ. ليفي بروفيغال، ط ٣، دار المعارف، القاهرة.

السيوطي، للحافظ جلال الدين عبدالرحمن، ١٩٦٤، بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، ت: محمد أبو الفضل ابراهيم، ط ١، مطبعة عيسى البابي الحلبي وشركاه، ب.م.

الصفدي، صلاح الدين خليل بن ايبك، ١٩٩١، تحفة ذوي الألباب، ت: احسان بنت سعيد و زهير حميدان، ب.ط، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.

الصفدي، صلاح الدين خليل بن ايبك، ٢٠٠٠، كتاب الوافي بالوفيات، ت: احمد الارناوط و تركي مصطفى، ط ١، دار الحياء التراث العربي، بيروت.

الطبراني، سليمان بن أحمد بن أيوب، ١٩٩٢، مقتل الحسين بن علي بن أبي طالب، ت: محمد شجاع ضيف الله، ب.ط، دار الاوراد، الكويت.

الطبري، أبي جعفر محمد بن جرير، ١٩٨٥، استشهاد الحسين، ت: اسيد جميلي، ط ١، دار الكتاب العربي، بيروت.

الطبري، أبي جعفر محمد بن جرير، ب.س، تاريخ الطبري الامم و الملوك، ب.ط ، دار كتب العلمية، بيروت.

العمري، شهاب الدين احمد بن يحي لأبن فضل الله، ٢٠١٠، مسالك الابصار في ممالك الامطار، ت: كامل سليمان الجبوري، ط ١، دار كتب العلمية، بيروت.

الفيروزابادي، مجدالدين محمد بن يعقوب، ٢٠٠٠، البلغة في تراجم أئمة النحو واللغة، ت: محمد المصري، ط ١، دار السعدالدين، دمشق.

القفطي، جمال الدين أبي الحسن علي بن يوسف، ١٩٨٦، انباء الرواة على أنباه النحاة، ت: محمد أبو الفضل ابراهيم، ط ١، دار الفكر العربي القاهرة.

المسعودي، علي الحسين، ب.س، التنبيه و الاشراف، ت: عبدالله اسماعيل، ب.ط، مؤسسة نشر المنابع الثقافية الاسلامية، ايران.

المسعودي، علي الحسين، ١٩٨٨، مروج الذهب معادن الجوهر، ت: قاسم وهب، ط ١، وزاره الثقافه، دمشق.

المقدسي، للمطهر بن طاهر، ب.س، كتاب البدء و التاريخ، ب.ط، المكتبة الثقافيه الدينيه، ب.م.

المكي، الامام تقى الدين محمد بن أحمد الحسنى الفاسى، ١٩٨٦، العقد الثمين في تاريخ البلد الامين، ت: محمد حامد الفقى، ط ٢، مؤسسه الرساله، بيروت.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

النويري، شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب، ٢٠٠٤، نهايه الارب في فنون الادب، ت: على محمد هاشم، ط ١، دار كتب العلميه، بيروت.
 ياقوت الحموي: شهاب الدين أبو عبدالله ياقوت بن عبدالله الرومي الحموي، ١٩٧٧، معجم البلدان، ط ١، دار صادر، بيروت.
 ياقوت الحموي، شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله، ١٩٩٣، معجم الأدباء، إرشاد الأريب إلى معرفة الأديب، ت: د. احسان عباس، ط ١، دار الغرب الإسلامي، بيروت.
 اليعقوبي، احمد بن ابى يعقوب بن جعفر بن وهب، ٢٠١٠، تاريخ اليعقوبي، ت: عبدالامير مهنا، ط ١، شركه الاعلى للمطبوعات، بيروت.
 اليونيني، الشيخ قطب الدين ابي فتح موسى بن محمد بن أحمد البعلبكي الحنبلي، ١٩٥٤، ذيل مرآة الزمان، ط ١، دائرة معارف العثمانية، هند.
ب_ ژندهره كان

ابونصر، عمر، ١٩٦٢، الايام الاخيره الدوله الامويه، منشورات مكتبه الاهليه، بيروت.
 الأذنهوى، أحمد بن محمد، ١٩٩٧، طبقات المفسرين، ت: سليمان بن صالح الخزى، ط ١، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة.
 بيضون، ابراهيم، ١٩٩١، من دوله عمر الى دوله عبدالملك، ب. ط، بيروت.
 روزنثال، فرانز، ١٩٨٣، علم التاريخ عند المسلمين، ت: صالح أحمد العلي، مؤسسة الرسالة، ط ٣، بيروت.
 الزركلى، خير الدين، ٢٠٠٢، الأعلام قاموس تراجم، ط ١٥، دار العلم للملايين، بيروت.
 السلمي، محمد بن صامل، ١٤٢٩هـ، منهج كتابة التاريخ الاسلامي، ط ١، دار ابن الجوزي، السعودية.
 السيد، مجدى، ١٩٩٨، تاريخ الاسلام و المسلمين في العصر الاموى، ط ١، دار الصحابه، مصر.

السيدا، عبدالسلام، ٢٠٠٧، موسوعة علماء العرب، ط ٢، مكتبة الاهلية، لبنان.
 الشوابكة، أحمد محمود خليل ٢٠٠٩، وأد الفتنة دراسة نقدية لشبهات المرجفين وفتنة الجمل وصفين على منهج المحدثين، ط ١، دار عمار للنشر والتوزيع، عمان.
 الصلابي، على محمد، ب. س، الخليفة الراشد والمصلح الكبير عمر بن عبدالعزيز، مكتبة العصرية، بيروت.
 الصلابي، على محمد، خه لافه أمير المؤمنين عبدالله بن الزبير، ٢٠٠٦، ط ١، مؤسسة أقرأ، القاهرة.

عبدالله، يسري عبدالغني، ١٩٩١، معجم المؤرخين المسلمين حتى القرن الثاني عشر الهجري، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت.
 فضل الله، محمد جواد، ب. س، صلح الامام الحسن اسبابه نتائج، ب. ط، دار المثقف المسلم، ايران، قم.
 محمد، محمد الشيخ عليو، ١٤٢٧هـ، مناهج اللغويين في تقرير العقيدة، ط ١، مكتبة دار المنهاج، الرياض.

ج_ گوڤار

أبو حنيفة الدينوري منهجه وموارده في كتابه الاخبار الطوال، كلية التربية، جامعة تكريت، رسالة الماجستير.

الشهائي، مصطفى، ١٩٥١، أبو حنيفة الدينوري، مجلة المجمع العلمي العربي، ج ٣، مجلد ٢٦. العلواني، منال كريم، صالح، براء ظاهر، ٢٠٢٥، علماء مدينة دمشق في كتاب وفيات الاعيان و آبناء أبناء الزمان لابن خلكان، مجلة الملوية للدراسات الأثرية والتاريخية، مجلد (١٢)، العدد (٤٢)، تشرين الثاني.

عنيان، خديجة زبار، عنيان، فاطمة زبار، ٢٠١١، مروييات أبو حنيفة الدينوري عن النبات في معجم لسان العرب لابن منظور، مجلة التراث العلمي العربي، مج ١، العدد ١٦. منهج ابو حنيفة الدينوري في الكتابة التاريخية كتاب (الاخبار الطوال) نموذجا، مجلة عصور جامعة وهران، العدد ١٦.

د_ نامه‌ی نه کادیمی

سبحان، أسو نریمان، ٢٠١٧، کاریگه‌ری سیسته‌می خیلافه‌تی له‌سه‌ر مملانی‌نی ده‌سه‌لات له میژووی ئیسلامدا (١- ١٣٢ ک/ ٦٢٢- ٧٥٩ ز)، ماسته‌رنامه (بلاونه‌کراوه)، زانکوی سلیمانی، کۆلیجی زانسته‌ مرقفایه‌تییه‌کان.

عبدالله، سولاف نزهة بندي، ٢٠١٨، تتمة معجم النبات لأبي حنيفة الدينوري، أطروحة الدكتوراه، جامعة جيلالي ليابس- سيدي بلعباس.

نضال محمد قمبر، شاکر وادي جابر، ٢٠٢٣، العامل القومي وأثره في روايات أبو حنيفة الدينوري من خلال كتابه (الأخبار الطوال)، مجلة أبحاث في العلوم التربوية والإنسانية والأدب واللغات، ج ١، العدد ٢٥.

List of sources

A. Resources

Ibn al-Athir, Abi al-Hasan 'Ali ibn Muhammad al-Jazri, B.S., Assad al-Ghaba in the Knowledge of the Companions, t: Shaykh 'Ali Muhammad Ma'waz and Shaykh 'Adel Ahmad 'Abd al-Mujud, Dar al-Kitb Al-Ilmiya, Beirut.

Ibn al-Athir, Abi Hassan Ali Abi al-Karam Muhammad ibn Muhammad ibn Abdul Karim ibn Abdul Wahid, 1987, Al-Kamil fi al-Tarikh, ed.

Ibn al-Jawzi, Abi al-Faraj Abdul Rahman ibn Ali ibn Muhammad, 1992, Al-Muntazim fi Tarikh al-Maluk wa'lamm, t: Muhammad Abdul Qadir, Mustafa Abdul Qadir, Vol. 6, Vol.

Ibn al-Sha'ar al-Musli, Kamal al-Din Abi al-Barkat al-Mubarak, 2005, Qala'id al-Jaman fi Far'id Sha'ara' of this era, T: Maml Sulaiman al-Jaburi, vol.

Ibn al-Imrani, Muhammad ibn Ali ibn Muhammad, 1999, Al-Anba' in the History of the Caliphs, Vol. 1, Dar al-Afaq al-Arabiya, Cairo.

Ibn al-Nadim, for Abi al-Faraj Muhammad ibn Ishaq, 2009, Kitab al-Fahrist, t: Ayman Fouad Sayed, BT, Al-Furqan Foundation for Islamic Heritage, London.

Ibn al-Nadim, Abi al-Faraj Muhammad ibn Ishaq, 2009, Kitab al-Fahrist, t: Ayman Fouad Sayed, BT, Al-Furqan Foundation for Islamic Heritage, London.

Ibn Taghri Bardi, Jamal al-Din Abi al-Muhsin Yusuf Taghri Bardi al-Atbaki, B.S., Najum al-Zahira fi Maluk Egypt and Cairo, T: Muhammad Hussein Shams al-Din, B.T., Dar Kitab al-Ulamayah, Beirut.

Ibn Habib, Abu Ja'far Muhammad, 2009, Kitab al-Muhabbar, T: Else Lichten Steins, B.T., Dar al-Afaq al-Jadeeda, Beirut.

Ibn Sa'd, Muhammad ibn Sa'd ibn Mun' al-Zuhri, B.S., Kitab al-Tabqat al-Kabir, t: 'Ali Muhammad 'Umar, B.T., al-Khanji Library, Cairo.

Ibn Shakir al-Kitbi, Muhammad, T: Dr. Ahsan Abbas, 1973, Fawat al-Wafiyat, BT, Dar al-Sadr, Beirut.

Ibn 'Asakr, Abu al-Qasim 'Ali ibn al-Hasan ibn Habballah, 2001, Tarikh Madinah Damascus, p.

Ibn Qutaybah, Abi Muhammad Abdullah ibn Muslim, 1990, Imamate and the well-known policy in the history of the caliphs, T: Ali Shiri, Vol. 1, Dar al-Adwa, Beirut.

Ibn Katheer, Al-Hafiz Emad al-Din Abi al-Fada' Ismail Ibn 'Umar ibn Katheer al-Quraishi al-Damascus, 1997, Al-Badaya wa al-Nhaya, t: Abdullah ibn Abdul Mohsen Turki, vol.

Ibn Hisham, Labi Muhammad Abdul Malik, 1995, Sirah al-Nabi, T: Majdi Fathi al-Sayyid, Vol.

Abi al-Fada', Emad al-Din Ismail, B.S., Al-Mukhtar fi Akhbar al-Bashar (Tarikh Abi al-Fada'), B.T., Maktab al-Mutnabi, Cairo.

Al-Atbari, Rabbi al-Barkat Kamal al-Din Abdul Rahman ibn Mohammed, 1998, Nazhat al-Albaa' in the classes of literature, T: Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, Al-Taba' and Al-Nashr Dar Al-Fakr Arabic, Cairo.

Al-Asnawi, Jamal al-Din Abdul Rahim bin al-Hassan, 2012, Shafi'i Layers, T: Abdullah Ahmad Al-Jaburi, B.T, Al-Irshad Printing House, Baghdad.

Al-Isfahani, Abu Faraj, 1416 AH, Maqatil al-Talibin, ed. Ahmad Saqr, 2nd ed., Sharif al-Radi Publications, n.p.

Al-Baghdadi, Abd al-Qadir ibn Umar, 1997, Khizanat al-Adab wa Lub Lubab Lisan al-Arab, ed. Abd al-Salam Muhammad Harun, Al-Khanji Library, 4th ed., Cairo.

Al-Baladhuri, Ahmad ibn Yahya ibn Jabir, 1996, Ansab al-Ashraf, edited and introduced by Suhayl Dhakkar and Riyad Zarkali, 1st ed., Dar al-Fikr, Beirut.

Al-Tamimi al-Dari, Taqi al-Din ibn Abd al-Qadir al-Tamimi al-Dari al-Ghazzi al-Misri al-Hanafi, 1983, Al-Tabaqat al-Saniyya fi Tarajim al-Hanafiyya, 1st ed., ed. Dr. Abd al-Fattah Muhammad al-Hilu, Dar al-Rifai for Publishing, Printing and Distribution, Riyadh. Al-Jahshiyari, Abu Abdullah ibn Abdus, 1988, Kitab al-Wuzara' wa al-Kuttab (The Book of Ministers and Scribes), introduction by Dr. Hassan al-Din, Dar al-Fikr al-Hadith, Beirut.

Al-Himyari, Muhammad ibn Abd al-Mun'im, 1984, Al-Rawd al-Mu'attar fi Khabar al-Aqtar (The Fragrant Garden in the News of the Regions), edited by Ihsan Abbas, 2nd edition, Maktabat al-Banan, Beirut.

Al-Dinawari, Abu Hanifa Ahmad ibn Dawud, 1974, Kitab al-Nabat (The Book of Plants), edited by Bernhard Lewin, Franz Steiner Press, Wiesbaden, n.d.

Al-Dhahabi, Imam Shams al-Din Muhammad ibn Ahmad ibn Uthman, 1982, Siyar A'lam al-Nubala' (The Lives of Noble Figures), supervised by Shu'ayb al-Arna'ut, this volume edited by Muhammad Na'im al-'Arqsusi and Ma'muq Sagharji, Mu'assasat al-Risalah, 2nd edition, Beirut. Al-Zubayri, by Abdullah al-Mus'ab ibn Abdullah ibn al-Mus'ab, 1982, Nasab al-Qurbash, ed. A. Lévi-Provençal, 3rd ed., Dar al-Ma'arif, Cairo.

Al-Suyuti, by al-Hafiz Jalal al-Din Abd al-Rahman, 1964, Bughyat al-Wu'at fi Tabaqat al-Lughawiyin wa al-Nuhat, ed. Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, 1st ed., Isa al-Babi al-Halabi Press and Co., n.p.

Al-Safadi, Salah al-Din Khalil ibn Aybak, 1991, Tuhfat Dhawi al-Albab, ed. Ihsan bint Sa'id and Zuhair Hamidan, n.p., Publications of the Ministry of Culture, Damascus.

Al-Safadi, Salah al-Din Khalil ibn Aybak, 2000, Kitab al-Wafi bi al-Wafayat, ed. Ahmad al-Arna'ut and Turki Mustafa, 1st ed., Dar al-Hayat al-Turath al-Arabi, Beirut. Al-Tabarani, Suleiman bin Ahmed bin Ayoub, 1992, The Killing of Al-Hussein bin Ali bin Abi Talib, edited by: Muhammad Shuja' Dhaifullah, B.I., Dar Al-Awrad, Kuwait.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية ٢٠٢٢ المجلد ١٦ / العدد ٢

Al-Tabari, Abu Jaafar Muhammad bin Jarir, 1985, The Martyrdom of Hussein, edited by: Usayd Jamili, 1st edition, Dar Al-Kitab Al-Arabi, Beirut.

Al-Tabari, Abi Jaafar Muhammad bin Jarir, B.S., Al-Tabari's History of Nations and Kings, B.I., Dar Kutub Al-Ilmiyya, Beirut.

Al-Omari, Shihab al-Din Ahmad bin Yahya by Ibn Fadlallah, 2010, Paths of Vision in the Kingdoms of Rain, edited by: Kamel Suleiman al-Jubouri, 1st edition, Dar Kutub al-Ilmiyya, Beirut.

Al-Fayruzabadi, Majd al-Din Muhammad ibn Ya'qub, 2000, Al-Bulgha fi Tarajim A'immat al-Nahw wa al-Lugha (The Attainment of Biographies of the Imams of Grammar and Language), ed. Muhammad al-Masri, 1st ed., Dar al-Sa'd al-Din, Damascus.

Al-Qifti, Jamal al-Din Abu al-Hasan Ali ibn Yusuf, 1986, Inbaat al-Ruwat 'ala Anbaat al-Nuhat (The Narrators' Accounts of the Grammarians), ed. Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, 1st ed., Dar al-Fikr al-'Arabi, Cairo.

Al-Mas'udi, Ali al-Husayn, n.d., Al-Tanbih wa al-Ishraf (The Admonition and Supervision), ed. Abdullah Ismail, n.p., Islamic Cultural Publishing Foundation, Iran.

Al-Mas'udi, Ali al-Husayn, 1988, Muruj al-Dhahab Ma'adin al-Jawhar (Meadows of Gold, Mines of Gems), ed. Qasim Wahb, 1st ed., Ministry of Culture, Damascus.

Al-Muqaddasi, by al-Mutahhar ibn Tahir, n.d., Kitab al-Bada' wa al-Tarikh (The Book of Beginnings and History), n.p., Al-Maktaba al-Thaqafiyya al-Diniya, n.p. Al-Makki, Imam Taqi Al-Din Muhammad bin Ahmed Al-Hassani Al-Fassi, 1986, The Precious Decade in the History of the Faithful Country, published by: Muhammad Hamid Al-Faqi, 2nd edition, Al-Risala Foundation, Beirut.

Al-Nuwairi, Shihab al-Din Ahmad bin Abdul-Wahhab, 2004, Nihayat al-Arb fi Fanun al-Adab, published by: Ali Muhammad Hashem, 1st edition, Dar Kutub al-Ilmiyya, Beirut.

Yaqut al-Hamwi: Shihab al-Din Abu Abdullah Yaqut bin Abdullah al-Rumi al-Hamawi, 1977, Mu'jam al-Buldan, 1st edition, Dar Sader, Beirut.

Yaqut al-Hamawi, Shihab al-Din Abu Abdullah Yaqut bin Abdullah, 1993, Dictionary of Writers, Irshad al-Arab to Know the Writer, published by: Dr. Ihsan Abbas, 1st edition, Dar al-Gharb al-Islami, Beirut.

Al-Ya'qubi, Ahmad ibn Abi Ya'qubi ibn Ja'far ibn Wahb, 2010, Tarikh al-Ya'qubi, ed. Abd al-Amir Muhanna, 1st ed., Al-A'lami Publishing Company, Beirut.

Al-Yunini, Shaykh Qutb al-Din Abi Fath Musa ibn Muhammad ibn Ahmad al-Ba'labakki al-Hanbali, 1954, Dhayl Mir'at al-Zaman, 1st ed., Da'irat al-Ma'arif al-'Uthmaniyya, India

Abu Nasr, Omar, 1962, The Last Days of the Umayyad State, National Library Publications, Beirut.

Al-Adnawi, Ahmed bin Muhammad, 1997, Classes of Interpreters, published by Suleiman bin Saleh Al-Khaza, 1st edition, Library of Science and Wisdom, Medina.

Baydoun, Ibrahim, 1991, From the State of Omar to the State of Abdul Malik, B.I., Beirut.

Rosenthal, Franz, 1983, History among Muslims, edited by: Saleh Ahmed Al-Ali, Al-Resala Foundation, 3rd edition, Beirut.

Al-Zirkli, Khair al-Din, 2002, Al-A'lam Dictionary of Biographies, 15th edition, Dar Al-Ilm Lil-Mala'in, Beirut.

Al-Sulami, Muhammad bin Samil, 1429 AH, Methodology for Writing Islamic History, 1st edition, Dar Ibn al-Jawzi, Saudi Arabia.

Al-Sayyid, Magdi, 1998, *History of Islam and Muslims in the Umayyad Era*, 1st ed., Dar al-Sahaba, Egypt.

Al-Sayyid, Abd al-Salam, 2007, *Encyclopedia of Arab Scholars*, 2nd ed., Al-Ahliya Library, Lebanon.

Al-Shawabkeh, Ahmad Mahmoud Khalil, 2009, *Suppressing the Fitna: A Critical Study of the Doubts of the Spreaders of Discord and the Fitna of the Camel and Siffin According to the Methodology of the Hadith Scholars*, 1st ed., Dar Ammar for Publishing and Distribution, Amman.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

Al-Sallabi, Ali Muhammad, n.d., *The Rightly Guided Caliph and Great Reformer, Umar ibn Abd al-Aziz*, Al-Adariyya Library, Beirut.

Al-Sallabi, Ali Muhammad, *The Caliphate of the Commander of the Faithful, Abdullah ibn al-Zubayr*, 2006, 1st ed., Iqraa Foundation, Cairo. Abdullah, Yusri Abdul-Ghani, 1991, A Dictionary of Muslim Historians up to the Twelfth Century AH, 1st ed., Dar al-Kutub al-Ilmiyya, Beirut.

Fadlallah, Muhammad Jawad, n.p., The Peace Treaty of Imam al-Hasan: Its Causes and Consequences, n.p., Dar al-Muthaqqaf al-Muslim, Iran, Qom.

Muhammad, Muhammad al-Sheikh Aliyu, 1427 AH, The Methodologies of Linguists in Establishing Creed, 1st ed., Maktabat Dar al-Minhaj, Riyadh.

Abu Hanifa al-Dinawari: His Methodology and Sources in His Book al-Akhbar al-Tiwal, College of Education, Tikrit University, Master's Thesis.

Al-Shahabi, Mustafa, 1951, Abu Hanifa al-Dinawari, Journal of the Arab Scientific Academy, Vol. 3, No. 26. Al-Alwani, Manal Karim, Saleh, Baraa Zahir, 2025, Scholars of Damascus in Ibn Khallikan's *Wafayat al-A'yan wa Anba' Abna' al-Zaman*, *Al-Malawiya Journal for Archaeological and Historical Studies*, Vol. 12, No. 42, November.

Anizan, Khadija Zabar, and Anizan, Fatima Zabar, 2011, Narrations of Abu Hanifa al-Dinawari on Plants in Ibn Manzur's *Lisan al-Arab*, *Journal of Arab Scientific Heritage*, Vol. 1, No. 16.

The Methodology of Abu Hanifa al-Dinawari in Historical Writing: *Al-Akhbar al-Tiwal* as a Model, *Usur Journal, University of Oran*, No. 16

Subhan, Asu Nariman, 2017, Caricature of the Khilafati System for the Book of Islamic Studies (1-132 AH/622-759 AH), Master Name. (in Karawa), Zanki Soleimani, Kılıççı Zanzta MarÇvaytiyyakan.

Abdullah, Sulaf Nozha Bandi, 2018, continuation of the Botanical Dictionary by Abu Hanifa Al-Dinouri, doctoral thesis, Djilali Liabes University - Sidi Bel Abbes.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة
الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

Nidal Muhammad Qambar, Shaker Wadi Jaber, 2023, The National Factor and its Impact on the Narrations of Abu Hanifa al-Dinawari through his book (Al-Akhbar al-Tiwal), Journal of Research in Educational, Human, Literary and Language Sciences, Vol. 1, No. 25...

مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية ٢٠٢٦ المجلد ١٦ / العدد ٥

